

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 9 ΜΑΗ 1997 ΑΡ. ΦΥΛ. 280 ΔΡΧ. 200

ΟΧΙ ΣΤΟ ΝΕΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΝΕΟΧΙΤΛΕΡΙΚΟ ΑΞΟΝΑ ΜΟΣΧΑΣ-ΠΕΚΙΝΟΥ-ΤΕΧΕΡΑΝΗΣ

Στα τέλη Απριλίου υπογράφηκε μεταξύ Ρωσίας και Κίνας μια πολιτική διακήρυξη για τη θέση τους στην παγκόσμια “Νέα Τάξη Πραγμάτων” και μία συμφωνία για τη μείωση των στρατιωτικών δυνάμεων στα σύνορα των δύο χωρών. Οι υπογραφές αυτές αποτέλεσαν τη βάση της οικοδόμησης μιας στρατηγικής αντιδυτικής συμμαχίας, ενός στρατηγικού επιθετικού άξονα που θα εξαπολύσει τον Γ΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

Η διακήρυξη και η συμφωνία υπογράφηκαν κατά τη διάρκεια πενθήμερης περιόδου του πρωθυπουργού της Κίνας Ζιαγκ Ζεμίν στη Ρωσία. Ο Ζιαγκ Ζεμίν πήγε στη Ρωσία με μία ομάδα ανώτατων στελεχών, ενώ ο Γέλτσιν διέκοψε τις διακοπές του στο εξοχικό του στη Μαύρη θάλασσα για να παραστεί στην επίσημη δεξίωση που δόθηκε για τον κινέζο πρωθυπουργό. Είχε προηγηθεί επίσκεψη του υπουργού Άμυνας Ροντιόνοφ στην Κίνα, όπου συζητήσε νέες παραγγελίες όπλων.

Η βασική πράξη που υπογράφηκε μεταξύ Γέλτσιν και Ζιαγκ Ζεμίν ήταν η πολιτική διακήρυξη η οποία σήμαινε τη χάραξη κοινής εξωτερικής πολιτικής πάνω στο αξίωμα ότι «δε μπορούμε να δεχθούμε καμία υπερδύναμη να ελέγχει μόνη της τον πλανήτη», διακήρυξη που ουσιαστικά σήμαινε την κήρυξη του πολέμου στις ΗΠΑ. Σε ό,τι αφορά τη συμφωνία μείωση των στρατιωτικών δυνάμεων στα σύνορα, αυτή ήταν μια συμφωνία που υλοποιούσε μία προϋπόθεση για την εφαρμογή των στόχων της προηγούμενης διακήρυξης. Τη συμφωνία αυτή υπέγραψαν και οι πρώην σοβιετικές δημοκρατίες του Τατζικιστάν, της Κιργιζίας και του Καζακστάν που έχουν σύνορα με την Κίνα.

Είναι μία από τις λίγες φορές που οικοδομείται πολεμικός άξονας με τόσο ξεκάθαρη πλατφόρμα. Πρόκειται για ένα άξονα που στέκεται με ίσους όρους απέναντι στο ΝΑΤΟ και που δίνει ένα ισχυρό χτύπημα στους Αμερικάνους επιτελάρχες που περιμένουν να αποδώσει “από μέρα σε μέρα” η πίεση σε μία “αδύναμη” Ρωσία για την έγκριση της διεύρυνσης του ΝΑΤΟ προς Ανατολάς. Τώρα, υπάρχει ένας άλλος

άξονας γύρω από τον οποίο μπορούν και “πρέπει” να συσπειρωθούν οι χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ, καθώς δε “γίνεται δεκτός ο έλεγχος μιας μόνο υπερδύναμης στον πλανήτη”.

Θα περίμενε κανείς κυρίως από τις ΗΠΑ και δευτερευόντως από την Ευρώπη να προχωρήσουν σε άμεσες ενέργειες δυναμικής αντίδρασης σ’ αυτή την επίθεση. Θα έπρεπε δηλαδή να διακοπούν οι συνομιλίες και οι διπλωματικές σχέσεις με Ρωσία και Κίνα. Θα έπρεπε να επιβληθούν εμπάργκο και να απαιτηθεί άμεσα η ανάκληση αυτής της διακήρυξης. Τίποτα απ’ όλα αυτά δεν έγινε. Γιατί; Γιατί στην ηγεσία της ΗΠΑ βρίσκεται ο πάντα ευνοϊκός σε ο,τιδήποτε προωθεί τα ρώσικα συμφέροντα παγκόσμια, Κλίντον. Έτσι ο Λευκός Οίκος, αντί τουλάχιστον να κάνει μία οργανωμένη καταρχήν δήλωση, αντίθετα ανακοίνωσε ότι «Είμαστε ενήμεροι για τις θέσεις των δύο κυβερνήσεων για το θέμα της διεύρυνσης του ΝΑΤΟ και συζητούμε διμερώς το θέμα αυτό. Γνω-

ρίζουν επίσης την αποφασιστικότητα μας να συνεχίσουμε την πολιτική στην οποία έχουμε δεσμευτεί». Με λίγα λόγια ο Κλίντον έδωσε τις ευλογίες του στο ρωσοκινέζικο άξονα του πολέμου.

Πρέπει εδώ να παρατηρήσουμε ότι είναι αξιοθαύμαστο πόσο γρήγορα, πόσο αφάνταστα ανώδυνα (από την άποψη των αντιδράσεων) και πόσο εύκολα αυτοί οι δύο έφτιαξαν τον άξονα τους ενάντια στη Δύση, τη στιγμή που η Δύση, για να φτιάξει τη διεύρυνση του στρατιωτικού της σκέλους “προς Ανατολάς” ενάντια στη Ρωσία, έχει κάνει ατέρμονες διαβουλεύσεις, έχει δεχτεί απειλές από τη Ρωσία και τελικά η ίδια η συγκρότηση αυτού του άξονα οδηγεί πιθανότατα στην οριστική αποτυχία αυτού του σχεδίου.

Η Δύση γενικότερα παρασυρμένη και από τον υφεσιασμό του Κλίντον και από τη γενική της πολιτική αδυναμία να καταλάβει τη ρώσικη απειλή βλέπει αυτή τη συμμαχία σα

μία τακτική συμμαχία, και όχι μία συμμαχία στρατηγικού χαρακτήρα. Πιστεύει ότι οι δύο χώρες έχουν διαφορές που θα τις οδηγήσουν τελικά στη ρήξη. Όμως όλα αυτά δεν ισχύουν.

Οι εδαφικές διαφορές που υπήρχαν μεταξύ Ρωσίας και Κίνας και δημιουργούσαν ένταση ανάμεσα στις δύο χώρες, έχουν πλέον σχεδόν εξαφανιστεί. Σε σύνολο 4.300 χιλιομέτρων συνόρων, η Ρωσία και η Κίνα, έχουν πλέον μόνο μία εδαφική διαφορά 15 τετραγωνικών χιλιομέτρων. Αυτό το γεγονός επέτρεψε και την υπογραφή της συμφωνίας της μείωσης των στρατευμάτων στα κοινά σύνορα.

Τα τελευταία πέντε χρόνια η Κίνα έχει δώσει 5 δις δολάρια στη Ρωσία για προμήθειες όπλων, ενώ για το 1997, οι προμήθειες στην Κίνα αποτελούν το ένα τρίτο του προγράμματος των 7 δις δολαρίων της Ρωσίας. Μία πολιτική εξοπλισμού που ακολουθεί η Ρωσία σε κόντρα με τη

Δύση η οποία έχει επιβάλει εμπάργκο όπλων μετά τη σφαγή στην Τιεν Αν Μεν.

Με λίγα λόγια η ενότητα των δύο χωρών είναι βαθιά και μόνο μια πορεία προς τη ρήξη δε φαίνεται. Ήδη αυτός ο άξονας προχωρά στην πρώτη πολεμική του πράξη. Έχει αρχίσει επαφές με το Ιράν και τον ισλαμοφασίστα Ραφσατζανί για τριμερή οικονομική συνεργασία, σε μία εποχή που η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται σε ψυχρό πόλεμο με το Ιράν. Η Κίνα ήδη υπέγραψε εμπορικό πρωτόκολλο για την αύξηση των εξαγωγών πετρελαίου. Η Ρωσία δε θ’ αργήσει να ακολουθήσει. Το ισλαμοφασιστικό καθεστώς του Ιράν θα αποτελέσει τον τρίτο ισχυρό κρίνο αυτού του νεοχιτλερικού άξονα, το κράτος που με τη δύναμη των κοιτασμάτων πετρελαίου θα πιέζει και θα εκβιάζει την Ευρώπη. Ο Ραφσατζανί δήλωσε γι’ αυτή τη μελλοντι-

συνέχεια στη σελ. 5

ΕΛΛΗΝΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΑ Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ-ΑΠΑΤΗ ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Το βρωμερό θέατρο της δήθεν ελληνοτουρκικής προσέγγισης συνεχίζεται. Στο προηγούμενο φύλλο της Ν.Ανατολής γράψαμε περί τίνος πρόκειται. Πρόκειται για μια προσέγγιση όχι με την Τουρκία αλλά με τους ισλαμοφασίστες της Τουρκίας που έχουν επικεφαλής τους τον Ερμπακάν.

Ο Ερμπακάν προσπαθεί να δυναμώσει τα ερείσματά του μέσα στο τουρκικό κράτος. Η κοσμική Τουρκία αντιδρά σύσσωμη. Αντιδρά και ο στρατός, που σ’ αυτό το σημείο αποτελεί πόλο προόδου αφού οι ισλαμοφασίστες αποτελούν τη χειρότερη οπισθοδρόμηση σε όλα τα επίπεδα. Ο Ερμπακάν κλονίζεται. Ούτε ο Κλίντον δεν μπορεί να τον σώσει που ενώ αρχικά βγαίνει εναντίον ενός ενδεχό-

μενου αντι-ερμπακάν πραξικοπήματος των στρατηγών, στη συνέχεια αναδιπλώνεται.

Αλλά και η Ευρώπη είναι εξοργισμένη με τον Ερμπακάν ιδιαίτερα εξ’ αιτίας της φανατικής αντιγερμανικής στάσης του.

Στο σημείο αυτό ακριβώς πέφτει η περίφημη διαδικασία του διαλόγου. Με αυτή τη διαδικασία εκτός από το χέρι βοήθειας στην κυβέρνηση Ερμπακάν ελαφρώνουν και οι ευρωπαϊκές πιέσεις στην ελληνική διπλωματία που τελευταία, με τα αλλεπάλληλα βέτο της είχε γίνει ανυπόφορη μέσα στους 15.

Η προσέγγιση είναι λοιπόν με τη φασιστική αντιευρωπαϊκή Τουρκία και όχι με την κοσμική -προοδευτι-

κή. Αυτό αποδεικνύεται από όλα τα γεγονότα και συνεχίζει να επιβεβαιώνεται καθημερινά και στις λεπτομέρειες και στα μεγάλα. Κατ’ αρχήν αποδύκνεται διαρκώς ότι η προσέγγιση είναι σε σύγκρουση με την Ευρώπη και εν πάσει περιπτώσει έξω από την Ευρώπη.

Η ύφεση αρχίζει από τη συνάντηση Γιωργάκη Παπανδρέου - Οϊμέν που γίνεται όχι σε ευρωπαϊκό έδαφος, αλλά στη Μάλτα. Η θερμή επίσημη συνάντηση Πάγκαλου - Τσιλέρ γίνεται στην Ισταμπούλ. Ας προσπαθήσουν άλλωστε οι αναγνώστες μας να θυμηθούν και δεν θα βρουν ούτε μια ελληνοτουρκική επαφή τα τελευταία χρόνια που να έχει γίνει σε ευρωπαϊκό χώρο. Οι περισσότερες

έχουν γίνει σε βαλκανικές χώρες κυρίως στα πλαίσια της παρευξείνιας συνεργασίας που πατρωνάρεται από την Τουρκία. Είναι από αυτή την άποψη εξαιρετικά χαρακτηριστικό ότι την ίδια ώρα που γίνεται η προσέγγιση ο Πάγκαλος εγκρίνει ομιλία εμπρηστική του Στεφανόπουλου στο Ευρωκοινοβούλιο ενάντια στην Τουρκία. Αλλά και η ίδια η διαδικασία του διαλόγου γίνεται ουσιαστικά δίχως η Ευρώπη να μπορεί να παίξει έναν ουσιαστικό μεσολαβητικό ρόλο. (Εδώ μιλάμε πάντα για το διάλογο που προγραμματίζεται μέσα από τη μικτή επιτροπή “σοφών”. Αυτό το σχέδιο έχει πάει προς το

συνέχεια στη σελ. 5

Οι εργάτες καταδίκασαν τις Πρωτομαγίες της αντίδρασης

Οι εχθροί της εργατικής τάξης δε μπόρεσαν και εφέτος να παγιώσουν τους εργάτες, στις λεγόμενες πρωτομαγιάτικες συγκεντρώσεις τους.

Ελάχιστοι άνθρωποι και ανάμεσα τους εργατοπατέρες κάθε είδους. Συνδικαλιστές στο όνομα, που έχουν εφαρμόσει για χρόνια φασισμό πάνω στους εργάτες στα συνδικάτα που ελέγχουν, συνδικαλιστές που έχουν πουλήσει πραγματικούς εργατικούς αγώνες, και έχουν καταδικάσει τους εργάτες στην πείνα και στην εξαθλίωση, συνδικαλιστές που για χρόνια ολόκληρα υποστήριζαν φασισμούς, ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και σφαγές λαών ανά τον κόσμο, έμειναν μόνοι!

Έτσι όπως τους άξιζε!

Και γι' αυτό δεν ήταν αιτία ούτε οι "τρεις συγκεντρώσεις", ούτε ο βροχερός καιρός της Αθήνας. Ήταν η συνειδητή απάντηση της εργατικής τάξης στους εχθρούς της, που κάθε τέτοια μέρα βρωμίζουν με τα πιο βάρβαρα λόγια, τα ιδανικά της, τους στόχους της και τα σύμβολά της.

Αυτή η απάντηση είναι το πρώτο απαραίτητο βήμα πριν να έρθουν οι πραγματικές εργατικές πρωτομαγίες, πρωτομαγίες που θα στρέφονται πρώτα απ' όλα ενάντια σ' αυτούς τους εχθρούς της εργατικής τάξης. Σ' αυτή την εποχή ζούμε.

Και το βασικό καθήκον για την κομμουνιστική οργάνωση, για κάθε πρωτοπόρο εργάτη είναι να μετατρέψει αυτή την άρνηση του προλεταριάτου, σε ζωντανή δημιουργική δύναμη αγώνα για ν' ανοίξει η άνοιξη στην κοινωνία ενάντια στο μαύρο μεσαίωνα που επέβαλαν και επιβάλλουν τα μπουχλιασμένα τέρατα του Μπρεζνιεφισμού, οι κρατικοδίαιτοι ρεφορμιστές της ΓΣΕΕ και κάθε εί-

δους οπορτουνιστές της αυλής του Περισσού.

Από πολιτική άποψη, οι δυνάμεις του σοσιαλφασιστικού μπλοκ της αντίδρασης με επικεφαλής το ψευτοΚΚΕ δυνάμωσαν την επίθεσή τους. Χρησιμοποίησαν την Πρωτομαγιά για να πιάσουν τις φιλοευρωπαϊκές ρεφορμιστικές συνδικαλιστικές δυνάμεις αλλά και να φανατίσουν ιδεολογικά τα τάγματα εφόδου τους.

Αυτό το έκαναν με δύο τρόπους. Με ξεχωριστή συγκέντρωση στην Αθήνα και με ισχυρές αντιπολιτευτικές δυνάμεις πίεσης σε άλλες πόλεις.

Στην Αθήνα η ξεχωριστή συγκέντρωση του ψευτοΚΚΕ δεν είχε το χαρακτήρα της οριστικής του ρήξης με τις άλλες δυνάμεις της ΓΣΕΕ. Όχι μόνο γιατί δε συνοδεύτηκε από ξεχωριστές συγκεντρώσεις σ' όλη την Ελλάδα, αλλά και γιατί φιλικές του δυνάμεις όπως ο ΣΥΝ, έμειναν στο Πεδίο του Άρεως. Η ταχτική αυτή του ψευτοΚΚΕ έχει ένα συγκεκριμένο στόχο: Να χτυπήσει τη διαδικασία του "κοινωνικού διαλόγου" δυναμώνοντας έτσι το μεσαιωνικό αντιευρωπαϊκό του μέτωπο.

Βασικό σ' αυτή την ταχτική είναι η πίεση μέσα και έξω απ' τη ΓΣΕΕ.

Η κύρια δύναμη πίεσης από τα μέσα, ιδιαίτερα στην Αθήνα, όπου είναι και το κέντρο του "διαλόγου", είναι ο ΣΥΝ. Ο ΣΥΝ παίζει απέναντι στο ΠΑΣΟΚ το ρόλο του καλού ασφαλήτη.

Σ' αυτόν οι πασόκοι ρεφορμιστές βρίσκουν τα υποτιθέμενα "αριστερά-φιλοευρωπαϊκά επιχειρήματα" τύπου "να στην Ευρώπη - όχι στο Μάαστριχτ" για να ...χτυπήσουν το ψευτοΚΚΕ και να πιάσουν έτσι στην αγκαλιά του σοσιαλφασισμού από άλλο παράθυρο!

Απ' έξω η κύρια πίεση δίνεται με τα τάγματα εφόδου του ψευτοΚΚΕ και τις καινούριες μέθοδες πραξικοπηματισμού και τρομοκράτησης που ανακάλυψαν από τους χούλιγκανς των γηπέδων. Γιαούρτια, αυγά και μπουκάλια στους κυβερνητικούς συνμιλητές του "διαλόγου". Απέναντι σ' αυτή την επίθεση, οι ρεφορμιστές της ΓΣΕΕ δε μπορούν να αντιδράσουν για δύο βασικούς λόγους.

Πρώτον γιατί δε μπορούν να υπερασπίσουν τα πραγματικά εργατικά συμφέροντα, ιδιαίτερα του ψωμιού και της δουλειάς των εργατών και δεύτερον γιατί είναι υπηρέτες μιας πολιτικής που παρά τη φιλοευρωπαϊκή της χροιά δε μπορεί να εκφράσει το πραγματικό δημοκρατικό μέτωπο ενάντια στο σοσιαλφασισμό.

Γιατί η ίδια η κυβέρνηση βρίσκεται με το ένα της ποδάρι, και μάλιστα το πιο αδύναμο, στον ευρωπαϊκό δημοκρατισμό και με το άλλο ποδάρι, το πιο γερό, στο σοσιαλφασιστικό μεσαίωνα. Στο βάθος είναι η αρρώστια του σοβινισμού, αλλά και η υπονομευτική δουλειά της ρωσό-δουλής κλίμας Λαλιώτη-Σκανδαλίδη μέσα στο ΠΑΣΟΚ που κάνει το δεύτερο ποδάρι της πιο γερό.

Για ποια βιομηχανική ανάπτυξη της χώρας μιλούν, στα πλαίσια του "διαλόγου", οι κύριοι της ΓΣΕΕ, όταν σαν υποτιθέμενοι εκπρόσωποι των εργατών, όχι μόνο δε μπαίνουν μπροστά για την εξασφάλιση της ειρηνικής πορείας της χώρας, αλλά γίνονται κήρυκες πολέμου με την υποστήριξη των τεράστιων δαπανών για την υποτιθέμενη άμυνα της χώρας.

Όταν όχι μόνο δεν καταγγέλλουν την τεράστια διαφθορά της κρατικής γραφειοκρατίας και τη θεοποίηση της μίζας, αλλά ακόμα πιο πο-

λύ, είναι οι ίδιοι σαν κρατικοδίαιτοι συνδικαλιστές, ένα από τα γρανάζια αυτής της μηχανής. Όταν δεν καταγγέλλουν το σαμποτάρισμα κάθε επένδυσης και κάθε έργου στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από τη ρωσόδουλη κλίμα μέσα στο ΠΑΣΟΚ και ιδιαίτερα μέσα στο ΥΠΕΧΩΔΕ.

Ένας τέτοιος "φιλοευρωπαϊσμός" όχι μόνο δε μπορεί να αντισταθεί στο σοσιαλφασισμό, αλλά ετοιμάζει νέο ξεζούμισμα για τους εργάτες, ανοίγοντας ουσιαστικά το δρόμο σε νέες προβοκάτσιες του ψευτοΚΚΕ.

Ο ευρωπαϊκός δημοκρατισμός είναι η σύγκρουση με τις δυνάμεις του εθνικισμού, είναι πάνω απ' όλα η πάλη για την ειρήνη μ' όλες τις γειτονικές χώρες και ιδιαίτερα με την Τουρκία, στη βάση των αρχών της ειρηνικής συνύπαρξης και του αμοιβαίου οφέλους. Είναι η καταδίκη των φασισμών, των θρησκευτικών τόξων, του ρατσισμού και κάθε σκοταδισμού. Είναι η καταδίκη της γραφειοκρατίας, του οικονομικού απομονωτισμού και της υπανάπτυξης. Μια τέτοια κίνηση προς τα μπροστά της ελληνικής κοινωνίας δε μπορεί να γίνει με ένα προλεταριάτο καταδικασμένο στη φτώχεια και στην κοινωνική απομόνωση.

Στην πραγματικότητα, μόνο ο δικός του πολιτισμός και η ανάπτυξη της πολιτικής του συνείδησης και πάλης μπορούν να επιβάλουν μια τέτοια πορεία για το λαό και τη χώρα.

Εκτός από τις δύο "πρωτομαγίες" και την πάλη όπως την αναλύσαμε πιο πάνω ανάμεσα τους, είχαμε και μια τρίτη "πρωτομαγιά".

Την "πρωτομαγιά" του μικροαστικού "επαναστατικού" σοσιαλφασισμού.

Ο κύριος όγκος του, όπως πάντα άλλωστε, στοιβάχτηκε στην αυλή του Περισσού. Η αυλή τούτη τη φορά δεν ήταν το Σύνταγμα, ο Περισσός δηλαδή, αλλά η Ομόνοια.

Εκεί οι "επαναστάτες" μας απαίτησαν πιο δυναμική σοσιαλφασιστική-αντιευρωπαϊκή στάση από τον Περισσό, διατηρώντας για τον εαυτό τους το ρόλο της μαχητικής του εμπροσθοφυλακής.

Ενδιαφέρον παρουσιάζει και είναι άκρως αποκαλυπτική για το χαρακτήρα των "διαρρηχτών" του ΜΛΚΚΕ, μια πάλη που δόθηκε ανάμεσα σ' αυτούς και στο ΝΑΡ, στα πλαίσια αυτής της συγκέντρωσης.

Το ΝΑΡ από πέρσι έχει ακολουθήσει τη γραμμή των ξεχωριστών πρωτομαγιάτικων συγκεντρώσεων. Οι "διαρρηχτές" είχαν καταγγείλει τη δράση αυτή του ΝΑΡ σα διασπαστική πέρσι, όταν το ψευτοΚΚΕ ήταν μαζί με την ΠΑΣΚΕ και τη ΓΣΕΕ.

Εφέτος έγραψαν ένα άρθρο στο *Λαϊκό Δρόμο* όπου ...έκφραζαν τη λύπη τους για το ότι ο κόσμος δε θα μπορούσε να κατέβει σε κοινή συγκέντρωση και έτρεξαν να χωθούν στην Επιτροπή του ΝΑΡ.

Εκεί όμως πήγαν με μια γραμμή που δε διέφερε καθόλου από την ταχτική του ψευτοΚΚΕ. Πήγαν, ξεκαθαρίζοντας πως «δε βλέπουμε αυτή την Πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση σαν την απαρχή για την πορεία στρα-

τηγικής ανασυγκρότησης του εργατικού κινήματος... πως αν γινόταν μια Πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση, θα συμμετείχαμε σ' αυτήν και δε θα κάναμε χωριστή συγκέντρωση» (*Λαϊκός Δρόμος*, 26 Απρίλη 1997).

Με λίγα λόγια οι "διαρρηχτές" έφυγαν από τη ΓΣΕΕ όπως έφυγε και το ψευτοΚΚΕ, ταχτικά χωρίς να βλέπουν την ανάγκη ανασυγκρότησης του κινήματος έξω από τη ΓΣΕΕ. Ποιά ΓΣΕΕ όμως; Αυτή στην οποία θα είναι και το ψευτοΚΚΕ!

Όταν το ψευτοΚΚΕ είναι με την ΠΑΣΚΕ, οι "διαρρηχτές" είναι μαζί του, όταν φεύγει πάλι μαζί του, και όταν ξαναγυρίζει, οι "διαρρηχτές" επιστρέφουν συντεταγμένα. Αυτός είναι ο ορισμός του κολαούζου. Τώρα γιατί δεν πήγαν στο Σύνταγμα; Είπαμε ο ρόλος τους είναι στην αυλή του Περισσού.

Αναμφίβολα, οι "διαρρηχτές", για μια ακόμη φορά, επιβεβαίωσαν τον αναμφισβήτητο πλέον χαρακτήρα τους, σαν του πιο προχωρημένου φυλακίου του ψευτοΚΚΕ μέσα στο οπορτουνιστικό συνούλευμα.

Δίπλα τους, η *ΕΠΟΧΗ*, η οποία είδε στο Σύνταγμα την ευκαιρία να περάσει από την αυλή, στον προθάλαμο του Περισσού. Και αυτό, γιατί όπως γράφουν: «Μας δίνεται η ευκαιρία να έρθουμε σ' επαφή με ανθρώπους που είμαστε καθημερινά μαζί στους εργατικούς και κοινωνικούς αγώνες και να τους ρωτήσουμε, γιατί δε μετέχουν στην επιτροπή για τις ευρωπαικές, γιατί δεν "πέζουν" την ηγεσία του ΚΚΕ να συμβάλει ουσιαστικά στη συγκρότηση αντι-Μάαστριχτ μετώπου, γιατί αφήνουν το κόμμα τους να περιχαράκωνεται στον Περισσό» (*ΕΠΟΧΗ*, 26/4).

Η ΟΑΚΚΕ δε συμμετείχε σε καμία "πρωτομαγιάτικη" συγκέντρωση των εχθρών της εργατικής τάξης και δεν έχουν δημιουργηθεί οι μίνιμουμ πολιτικοί και οργανωτικοί όροι για μια τρίτη Πρωτομαγιά. Η ΟΑΚΚΕ τίμησε την εργατική πρωτομαγιά με το κόλλημα της αφίσας, που δημοσιεύουμε δίπλα, στους κεντρικούς δρόμους της Αθήνας και του Πειραιά.

Η αφίσα αυτή έδινε το πραγματικό πολιτικό περιεχόμενο αυτής της μέρας και με τους σημερινούς συσχετισμούς του κινήματος, ήταν η μόνη απάντηση στις πρωτομαγίες της αντίδρασης.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΟΧΙ ΣΤΟ ΦΑΙΟΚΟΚΚΙΝΟ ΜΕΣΑΙΩΝΑ

Ο νέος μεσαίωνας είναι ένα μέτωπο που σηκώνει ταυτόχρονα το σταυρό της ορθοδοξίας, το σφυρο-δρέπανο των αποστατών του μαρξισμού και την ελληνική σημαία του πιο μαύρου σοβινισμού.

Το χρώμα του νέου μεσαίωνα είναι φαιοκόκκινο.

Ο νέος μεσαίωνας κηρύσσει τον πόλεμο στον ευρωπαϊκό δημοκρατισμό παριστάνοντας τον αντιιμπεριαλιστή. Η αλήθεια είναι ότι κηρύσσει αυτό τον πόλεμο για λογαριασμό της νεοταρσικής Ρωσίας των Λέμπεντ-Ζιουγκάνοφ-Ζιρινόφσκι. Είναι η νεοταρσική Ρωσία των S-300 που μας σέρνει σε έναν άδικο πόλεμο ενάντια στην Τουρκία με συμμάχους τους σέρβους και τους ιρανούς σοσιαλφασιστές.

Ο νέος μεσαίωνας εξαπολύει «επαναστατικά» κινήματα όπως ακριβώς ο Χίτλερ οργάνωνε τις απεργίες της Βαϊμάρης. Το σύνθημά του ενάντια στο φιλελευθερισμό και τον ιδιωτικό καπιταλισμό σημαίνει υπεράσπιση του εθνικοσοσιαλιστικού κράτους και του κρατικού γραφειοκρατικού καπιταλισμού. Ο νέος μεσαίωνας εμφανίζεται σαν ταξικά τα αντιδραστικά κινήματα της πλούσιας αγροτιάς και της γραφειοκρατικής υπαλληλίας που ο ίδιος οργανώνει για να ανεβεί στην εξουσία.

Ο νέος μεσαίωνας εκστρατεύει ενάντια στο Μάαστριχτ και τη Σέγκεν κατηγορώντας την καπιταλιστική, «άπιστη» και «ανθελληνική» Ευρώπη. Όμως το ζήτημα που μπαίνει σήμερα είναι ενωμένη δημοκρατική Ευρώπη ή διασπασμένη Ευρώπη των πολεμικών αξόνων και των εθνικών και θρησκευτικών φασισμών.

Ο νέος μεσαίωνας δημαγωγεί πάνω στην εξαθλίωση του λαού, αλλά είναι αυτός που φταίει για την αποβιομηχάνιση επειδή συστηματικά κλείνει τα εργοστάσια με ταξικά και οικολογικά προσχήματα ενώ σαμποτάρει με κάθε τρόπο τα μεγάλα έργα υποδομής. Η μόνη ανάπτυξη που ευνοεί είναι αυτή του ρωσικού κεφάλαιου (φυσικό αέριο-Ιντρακόμ). Η γραφειοκρατική διαφθορά και σπατάλη καθώς και το βιομηχανικό σαμποτάζ είναι οι βασικοί υπεύθυνοι για την πτώση του εργατικού μεροκάματου στην Ελλάδα στο μισό του ευρωπαϊκού. Η πείνα στην Ελλάδα δεν είναι ευρωπαϊκού αλλά βολκανικού και ρωσικού τύπου.

Ο νέος μεσαίωνας σημαίνει πείνα, πόλεμο και φασισμό.

Εργάτες και εργαζόμενοι, Έλληνες και ξένοι, αντισταθείτε σε αυτόν και ξεσκεπάστε τον. Απομονώστε τα κόμματα και τις κομματικές φράξιες που τον προωθούν (ψευτοΚΚΕ, κυρίαρχη ηγετική ομάδα του ΣΥΝ, κλίμα Καραμανλή και Έμπερτ στη Ν.Δ, φράξια Λαλιώτη-Σκανδαλίδη στο ΠΑΣΟΚ, ΔΗΚΚΙ και ΠΟΛΑΝ). Εργάτες και εργαζόμενοι ενωθείτε ενάντια σε κάθε αφαίρεση εργατικού δικαιώματος για την ανάπτυξη και για την ειρήνη.

Πολέψτε για τα δημοκρατικά δικαιώματα και κυρίως για να βγουν εκτός νόμου οι νεοναζί που επειδή είναι ρωσόφιλοι μόνο στην Ελλάδα απ' όλες τις χώρες της Ε. Ένωσης είναι νόμιμοι.

Μη συμμετέχετε στις ψεύτικες κόκκινες πρωτομαγίες του νέου μεσαίωνα.

Ετοιμάστε τις πρωτομαγίες της νέας εποχής.

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

15θήμερη εφημερίδα
της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα
με το νόμο
Κώστας Λιακόπουλος
Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ. 5232553
Ετήσια συνδρομή: 4.800
Εξαμηνιαία: 2.400

ΨΕΥΤΟΚΚΕ: ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Στις 26-27 Απρίλη η Κυριακάτικη *Ελευθεροτυπία* παρουσίασε ένα γκάλοπ όπου το 62,2% της κοινής γνώμης τάσσεται υπέρ του διαλόγου ως μέσου για την αναζήτηση λύσεων στα ελληνοτουρκικά. Να ξεκαθαρίσουμε απ' την αρχή ότι πρόκειται για το "κατάλληλο γκάλοπ στην κατάλληλη στιγμή", όπως άλλωστε γίνεται συνήθως με τα γκάλοπ. Έχουμε μέσα από αυτό το γκάλοπ τη λαϊκή αποδοχή της τακτικής που ακολουθεί το ρώσικο μπλοκ και οι συνοδοιπόροι του στην Ελλάδα. Μια ταχτική που, ενώ μιλάει για ειρήνη, συνίσταται στη στήριξη του αντιδυτικού ισλαμοφασίστα Ερμπακάν σα συνομιλητή της ειρήνης στο Αιγαίο. Αυτή η ταύτιση αναγκάζει Ευρωπαίους και Αμερικάνους να τον στηρίξουν ακριβώς την ώρα που αυτός χτυπιέται μέσα στην Τουρκία. Ένας τέτοιος διάλογος όχι μόνο δε θα λύσει αλλά ούτε καν θα περιλαμβάνει για συζήτηση τις διαφορές που υπάρχουν ανάμεσα στις δύο χώρες.

Αυτή η ταχτική του ρώσικου μπλοκ ζητάει την άμεση πολιτική της στήριξη. "Διάλογος", λοιπόν, σημαίνει καταλάγιασμα του υστερικού αντιτουρκισμού. Εδώ είναι που χρησιμεύει το γκάλοπ. Όμως από την άλλη, αυτή η δημοσκοπήση μας δίνει τη δυνατότητα να βγάλουμε μερικά πολύτιμα συμπεράσματα για τους ψεύτικους φίλους της ειρήνης και του λαού. Το γκάλοπ, λοιπόν, έχει γίνει με βάση τη ψήφο στις βουλευτικές εκλογές του 1996. Εκείνοι που δήλωσαν ότι ψήφισαν το ψευτοΚΚΕ στις εκλογές προτιμούν το διάλογο σε ποσοστό 50,9%. Αυτό είναι ένα από τα χαμηλότερα ποσοστά αμέσως μετά τους ψηφοφόρους της ΠΟΑΝ που δηλώνουν ότι θέλουν το διάλογο με ποσοστό 46,1%. Η "έκπληξη", όμως, βρίσκεται στην απάντηση "δε θα πρέπει να

κάνουμε διάλογο". Εδώ, οι ψηφοφόροι του ψευτοΚΚΕ υποστηρίζουν τη σύγκρουση ανάμεσα στην Ελλάδα και την Τουρκία με το υψηλότερο ποσοστό, 47,8%, από τους ψηφοφόρους όλων των άλλων κομμάτων (ενώ 1,3% από αυτούς δηλώνουν ότι δε γνωρίζουν τι θέλουν). Ακόμα και οι ψηφοφόροι της ΠΟΑΝ βρίσκονται πιο χαμηλά υποστηρίζοντας τη σύγκρουση με ποσοστό 46,2% (ενώ ένα 7,6% δηλώνει ότι δε γνωρίζει τι θέλει). Να υπενθυμίσουμε ότι το σύνολο που δηλώνει ότι δε θέλει το διάλογο είναι 33,3%.

Έτσι, μέσα από αυτή τη δημοσκοπήση το ψευτοΚΚΕ αναδεικνύεται στο κόμμα του πολέμου. Αυτό δεν είναι τυχαίο. Πρόκειται για τη γραμμή που ακολουθεί αυτό το κόμμα -πρακτορείο του ρώσικου σοσιαλ-ιμπεριαλισμού. Να κρατάει δηλαδή πάντα αναμμένη τη φωτιά του αντιτουρκισμού, ζεσταίνοντας τους σοβινιστές, μέσα από τη δήθεν προοδευτική γραμμή του αντι-αμερικανισμού και αντιευρωπαϊσμού. Αυτό είναι το γενικό του μοτίβο, αν και για τις ανάγκες της στιγμής τοποθετήθηκε και αυτό τελικά υπέρ του διαλόγου (7 Μάη). Ας δούμε δύο χαρακτηριστικές τοποθετήσεις του, ακόμα και τον τελευταίο καιρό, πριν αλλάξει θέση.

Η πρώτη είναι από τη συνέντευξη τύπου της Αλ. Παπαρήγα στις 21 Απρίλη όπου παρουσίασε τις θέσεις του ψευτοΚΚΕ για τον "κοινωνικό διάλογο" της κυβέρνησης. Εκεί, σε ερώτηση δημοσιογράφου για το διάλογο Ελλάδας-Τουρκίας είπε: «Εμείς θεωρούμε ότι ο συγκεκριμένος διάλογος που επιχειρεί η κυβέρνηση, είναι αναπόσπαστο τμήμα ενός γνωστού αμερικανο-ΝΑΤΟϊκού σχεδίου που προβλέπει διχοτόμηση του Αιγαίου με κύριο στόχο την αμερικανοποίησή του. Κατάργηση των εθνικών συνόρων και αμερικανοποίηση του Αιγαίου.

Αυτό το σχέδιο, αντικειμενικά, σή-

μερα συμπύπτει και με σοβινιστικές τάσεις της τούρκικης ηγεσίας. Οι Αμερικάνοι δεν είναι ούτε με την Τουρκία, ούτε με την Ελλάδα. Είναι με τα δικά τους συμφέροντα, να ελέγξουν πλήρως το Αιγαίο».

Στην ίδια μάλιστα συνέντευξη, κάνει κριτική απ' τα "αριστερά" στο κείμενο των 32 σοβινιστών βουλευτών του ΠΑΣΟΚ που αντιδρούν στο διάλογο, ότι δεν έδρασαν έγκαιρα όταν το αμερικάνικο σχέδιο είχε γνωστοποιηθεί πριν τις εκλογές. Και τους παρατηρεί λέγοντας ότι αυτοί «βλέπουν την Τουρκία μπροστά τους μόνο. Αν δε δεις από που εκπορεύεται το όλο πρόβλημα, τα πράγματα δε λύνονται, γιατί το θέμα δεν είναι Ελλάδας-Τουρκίας. Το ζήτημα είναι η "νέα τάξη πραγμάτων" στο Αιγαίο» (Ριζοσπάστης, 22 Απρίλη).

Να δούμε και μια δεύτερη τοποθέτηση τώρα: Πρόκειται για την απόφαση της Κ.Ε. του ψευτοΚΚΕ «για τις εξελίξεις στα Βαλκάνια, στο Αιγαίο και στην Κύπρο» (22 Φλεβάρη 1997):

«Μετά την κρίση στα Ίμια οι ελληνοτουρκικές σχέσεις έχουν ακόμα περισσότερο διαπλεχτεί με την αμερικάνικη πολιτική στην περιοχή, που έχει ως στόχο να διεισδώσει ακόμα βαθύτερα, να εξασφαλίσει απόλυτη κυριαρχία στο Αιγαίο, στην Ανατολική Μεσόγειο. Η αμερικανική πρωτοβουλία προωθεί τη διχοτόμηση του Αιγαίου, την κατάργηση των εθνικών συνόρων, πράγμα που αντικειμενικά συμφέρει την ηγεσία της Τουρκίας, στρέφεται ενάντια και στους δύο λαούς αλλά και ευρύτερα».

Ο αντιτουρκισμός του ψευτοΚΚΕ πηγάζει απ' το φιλορωσισμό του. Θα ήταν λάθος να υποστηρίξαμε ότι αυτό το κόμμα είναι εθνικιστικό. Αντίθετα, χρησιμοποιεί τον εθνικισμό τότε και μόνο όταν και όποτε επιβάλλουν τα συμφέροντα του ρώσικου ιμπεριαλισμού. Το

ψευτοΚΚΕ υπηρετεί και εκπροσωπεί τους νέους τσάρους της Ρωσίας. Αυτοί δημιούργησαν, καθοδήγησαν και διαπαιδαγόγησαν αυτό το κόμμα αφού σύνθλιψαν μαζί με τους έλληνες προδότες του κομμουνισμού το πραγματικό ΚΚΕ. Την ώρα που το ψευτοΚΚΕ σηκώνει την κόκκινη σημαία επιδίδεται δραστηρία στον αντικομμουνισμό. Έτσι όταν σηκώνει τη σημαία του ψευτοδιεθνισμού προπαγανδίζει με πάθος τον πιο ασυγκράτητο φιλοϊμπεριαλισμό. Όσο, λοιπόν στην Τουρκία δεν έχουν αδράξει γερά την εξουσία οι αντιδυτικοί, το ψευτοΚΚΕ θα παραμείνει σ' αυτή τη γραμμή, τη γραμμή του πολέμου ανάμεσα στα δύο κράτη και της "ειρήνης ανάμεσα στους δύο λαούς".

Για την πιο λεπτή δουλειά, άλλωστε, υπάρχει και η ευρωπαϊκή εκδοχή, αυτή του ΣΥΝ. Ο Συνασπισμός υποστηρίζει χωρίς καμιά αναστολή τον περίφημο διάλογο. Έτσι στο γκάλοπ μας, οι ψηφοφόροι του δηλώνουν να στο διάλογο με το υψηλότερο ποσοστό 73%. Η έκπληξη όμως και εδώ βρίσκεται στο ποσοστό που αρνείται το διάλογο. Αυτό είναι το χαμηλότερο με 21,9% (ενώ ένα 5,1% δηλώνει ότι δε γνωρίζει τι θέλει). Ένα αληθινά ειρηνόφιλο κόμμα δεν επιτρέπεται να συγκεντρώνει στους κόλπους του μια τέτοια κραυγαλέα αντίθεση. Η εξήγηση βρίσκεται στο γεγονός ότι ο ΣΥΝ παίζει το ρόλο του κρατικού συνομιλητή, του κνίτη δηλαδή που διαμορφώνει συσχετισμούς μέσα στην αστική τάξη. Ενώ το ψευτοΚΚΕ σαν "επανάσταση" καθορίζει τους συσχετισμούς μέσα στο λαό.

Για να καταλάβουμε καλύτερα το ρόλο του ΣΥΝ αξίζει να δούμε τι έλεγε ο ηγέτης του, Ν. Κωνσταντόπουλος για τις ελληνοτουρκικές σχέσεις στο κείμενο του "από τη θεσμοθέτηση των λαθών στην εθνική στρατηγική" που δημοσιεύτηκε

στην επετηρίδα 195 αμυντικής εξωτερικής πολιτικής (εκδόσεις ΕΛΙΑ-ΜΕΠ, Αθήνα 1995, σ. 62). «Πρώτη προτεραιότητα για την ελληνική εξωτερική πολιτική, κατά την εκτίμηση του Συνασπισμού, δε μπορεί να είναι άλλη από την προστασία και την ανάπτυξη του Ελληνισμού. Και σπουδαιότερη σε βάρος του απειλή είναι αυτή που δημιουργεί η πολιτική της γειτονικής Τουρκίας. Η εκ μέρους της αμφισβήτηση κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας μας, η παράταση της κατοχής του βόρειου τμήματος της Κύπρου και οι γνωστές επεκτατικές της βλέψεις στο Αιγαίο και τη Θράκη έχουν εδώ και δεκαετίες διαμορφώσει έναν τύπο διμερών σχέσεων, ο οποίος διαρκώς και περισσότερο απομακρύνει την προοπτική της καλής γειτονίας και της συνεργασίας με αμοιβαίο όφελος, σε κλίμα εμπιστοσύνης και σεβασμού του διεθνούς δικαίου».

Τι άλλαξε από τότε μέχρι σήμερα όπου ο ΣΥΝ είναι υπέρμαχος του ελληνοτουρκικού διαλόγου; Η άνοδος στην κυβέρνηση του αντιδυτικού ισλαμοφασίστα Ερμπακάν και η οξυτάτη σύγκρουση στους κόλπους της αστικής τάξης στην Τουρκία που προκάλεσε αυτή η άνοδος και οι συνέπειες της. Η εξέλιξη αυτής της σύγκρουσης θα καθορίσει αποφασιστικά τις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Γιατί; Την απάντηση μας τη δίνει ένας σύντροφος του Ν. Κωνσταντόπουλου, ο Ορ. Κολοζώφ μέλος του Π.Γ. του ψευτοΚΚΕ: «Συμπερασματικά μπορούμε να πούμε πως η απειλή από την Τουρκία είναι πραγματική και θα διατηρείται όσο θα επικρατεί το σημερινό αντιλαϊκό καθεστώς και όσο οι ΗΠΑ, η ΕΕ και το ΝΑΤΟ θα το στηρίζουν» (στο ίδιο, σ. 55 από κείμενο που συντάχθηκε με βάση ομιλία στη Σχολή Εθνικής Άμυνας στις 8.2.1995).

Πόσο άνετα ο Πάγκαλος πουλά τα 12 μίλια

Ο Πάγκαλος δεν δίνει αέρα κοπανιστό στην Τουρκία όταν επιδιώκει την προσέγγιση. Ο Ερμπακάν δεν θα σωθεί αν η Ελλάδα δεν του δώσει κάποιους ουσιαστικούς πόντους, πόντους που αυτός θα χρησιμοποιήσει σαν ελληνικές παραχωρήσεις ενάντια στους στρατηγούς. Ένας τέτοιος είναι αυτός που έδωσε στην υπουργό Εξωτερικών του Ερμπακάν στην Τανσού Τσιλέρ στην πρόσφατή τους συνάντηση στην Κωνσταντινούπολη.

Ο Πάγκαλος είπε: "Ποιά είναι το πραχτικό νόημα αυτής της απειλής;" (εννοεί της απειλής της Τουρκίας για κήρυξη πολέμου σε περίπτωση που η Ελλάδα επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα στα 12 μίλια). "Τι θα συμβεί αν αύριο αποφασίσει η ελληνική Βουλή να επεκτείνει τα χωρικά ύδατα στα 12 μίλια; Θα μας κηρύξετε τον πόλεμο και θα αρχίσετε στρατιωτικές επιχειρήσεις; Ή θα στείλετε τα πολεμικά σας πλοία μέσα στη ζώνη των 12 μιλών; Μάλλον θα κάνετε το δεύτερο, αλλά αυτό ση-

μαίνει ότι η κήρυξη του πολέμου εξαρτάται από μια ελληνική απόφαση... Αν εμείς δεν βυθίσουμε τα σκάφη σας, όπως δεν καταρρίπτουμε και τα αεροπλάνα σας τα οποία παραβιάζουν τον εναέριο χώρο μας, εσείς δεν μπορείτε να μας κηρύξετε τον πόλεμο... Κατά συνέπεια αυτό που μπορεί να συκρατήσω από τη φιλολογία περί "casus belli" δεν είναι τίποτε άλλο από μια υποτιμητική και προσβλητική συμπεριφορά απέναντι στην Ελλάδα" (Βήμα, 4 Μάη).

Αυτή ήταν μια τρομαχτική δήλωση που καθόλου δεν σχολιάστηκε από τα σοβινιστικά σκυλιά γιατί δεν τους έδωσαν το σήμα οι ΣΥΝ, ψευτοΚΚΕ, Λαλιώτης, Καραμανλής και όλο το ρώσικο στρατόπεδο.

Αυτή η δήλωση του Πάγκαλου σημαίνει ότι αν η Ελλάδα επεκτείνει τα νερά της στα 12 μίλια η Τουρκία μπορεί να τα παραβιάζει με το στόλο της δίχως η Ελλάδα να της κηρύσσει τον πόλεμο. Δηλαδή η συστηματική παραβίαση των 12 ελληνικών μιλίων από την Τουρκία δεν αποτελεί για την Ελλάδα αιτία πο-

λέμου.

Πρόκειται για μια αντιπροσφορά του Πάγκαλου στους τούρκους στρατηγούς που πριν λίγες μέρες έκαναν μια θεαματική καινοτομία στο ζήτημα των 12 μιλίων λέγοντας ότι η επέκταση των χωρικών υδάτων της Ελλάδας σ' αυτό το πλάτος αποτελεί "κατάχρηση δικαιώματος". Μέχρι τώρα έλεγαν ότι αποτελεί αιτία πολέμου. Η θέση για "κατάχρηση δικαιώματος" σημαίνει έμμεση εγκατάλειψη της προηγούμενης θέσης και μάλιστα σημαίνει αναγνώριση έστω και τυπικά του δικαιώματος της επέκτασης.

Σε άλλες εποχές η δήλωση των Τούρκων θα πέρναγε απαρατήρητη ενώ η δήλωση του Πάγκαλου θα τον κατέβαζε από το Υπουργείο Εξωτερικών. Τώρα όλα επιτρέπονται προκειμένου για το καλό του ισλαμοφασισμού και των S-300. Ο Άξονας Μόσχα-Τεχεράνη-Πεκίνο έχει ανάγκη από τη δική του ειρήνη.

Η . . . σύμπτωση

Αντιγράφουμε από την *Ελευθεροτυπία*, 25/4:

«Να που κάπου... συμπιπτουν το ΚΚΕ και ο Συνασπισμός! Όχι, μην τρομάξετε, σύντροφοι δε συμφωνούν ούτε στο Μάαστριχτ ούτε στον κοινωνικό διάλογο. Απλώς, οι αρχηγοί τους θα επισκεφθούν την Κυριακή του Πάσχα το ίδιο στρατιωτικό κέντρο. Τη Διοίκηση Ναυτικής Εκπαίδευσης στο Σκαρμαμαγκά και μάλιστα την ίδια ώρα (12 το μεσημέρι). Φυσικά, θα ...τα τσουγκρίσουν κιόλας».

Η επίσκεψη αυτή έγινε, την Κυριακή του Πάσχα, από ψευτοΚΚΕ και ΣΥΝ, στο ίδιο στρατιωτικό κέντρο και την ίδια ώρα, και τα τσουγκρίσαν κιόλας. Μόνο που δεν ήταν απλή σύμπτωση. Ήταν εκδήλωση μιας βαθιάς στρατηγικής συμφωνίας της οποίας περιεχόμενο είναι η πολιτική της ενότητας στρατού-λαού, έτσι ώστε ο λαός να υποστηρίξει και να συρθεί πρόθυμα πίσω από μία οποιαδήποτε επερχόμενη ελληνοτουρκική σύρραξη στην υπηρεσία των σχεδίων του ρώσικου σοσια-

λιμπεριαλισμού. Έκφραση της κοινής αυτής πολιτικής ήταν αυτή η σύμπτωση.

Πρόκειται για δύο κάλπικους αντιεθνικισμούς που παρασύρουν μία μερίδα δημοκρατικών και προοδευτικών ανθρώπων σ' αυτό το πολεμόχαρο παιχνίδι που δεν έχει καμία σχέση με την ειρήνη και την πρόοδο. Τι δουλειά έχει το "επαναστατικό" ψευτοΚΚΕ και τι δουλειά έχει ο ειρηνόφιλος και φιλοευρωπαίος ΣΥΝ στα στρατόπεδα τη μέρα της γιορτής της Ορθοδοξίας και της "ανάτασης του Έθνους;" Και τι δουλειά έχουν και τα δύο αυτά βρωμερά μικρά τέρατα στο ίδιο στρατόπεδο, την ίδια ώρα; Ολόκληρη χώρα, ολόκληρη μέρα είχαν για να μη συναντηθούν "τυχαία".

Όχι, αυτή η συνάντηση δεν ήταν τυχαία. Ήταν καλά προσχεδιασμένη και έστειλε το μήνυμά της, αποκαλύπτοντας το βρώμικο χαρακτήρα αυτών των δύο κομμάτων.

ΝΟΤΙΑ ΑΛΒΑΝΙΑ

Ο ΟΠΠΟΥΡΤΟΥΝΙΣΜΟΣ ΑΝΑΖΗΤΑ ΤΗΝ ΑΝΥΠΑΡΧΤΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Πόσο θλιβεροί και πόσο μουγκοί έχουν καταντήσει οι υπερασπιστές της Αλβανικής “επανάστασης” ή έστω “εξέγερσης” όπως την αποκάλεσαν οι πιο πονηροί οππορτουνιστές.

Είναι αδύνατο όλοι τους πια να προσφέρουν στο κοινό τους οτιδήποτε έχει σχέση με κοινωνική ανατροπή, με ταξική σύγκρουση, με συγκεκριμένη δημοκρατική διεκδίκηση μέσα στην αλβανική κοινωνική και πολιτική εξέλιξη. Το σκοτάδι διαδέχεται το σκοτάδι. Ότι βγαίνει από την νότια Αλβανία προς τον έξω κόσμο δεν είναι παρά πλιάτσικο και πειρατία. Κι αυτό γιατί στο εσωτερικό της, η υποτιθέμενη επανάσταση ή εξέγερση δεν έχει να διδάξει τίποτα, απολύτως τίποτα στους λαούς, πέρα από την πιο μοντέρνα έκδοση πραξικοπήματος που μπορεί κανείς να διανοηθεί. Πρόκειται για ένα σοσιαλφασιστικό πραξικόπημα που διεξάγεται μεθοδικά και υπολογισμένα κάτω από τον κουρνιαχτό μιας τυφλής έκρηξης όχλου, που και αυτή καθοδηγήθηκε από την πρώτη στιγμή της από τους πραξικοπηματίες.

Οι υπερασπιστές της “εξέγερσης” στέκονται τώρα σαστισμένοι και αμήχανοι και προσπαθούν κάτω από μεγαλόπρεπα και κούφια λόγια αποθέωσης να κρύψουν την αθλιότητα της. Σε αυτό το ρόλο εμφανίζονται δύο εκδοχές, η υστερική λαϊκής κατανάλωσης για απελπισμένους μικροαστούς, που έχει πηγή της τη φυλλάδα Κόντρα, και η άλλη, η προσεχτική, για πιο απαιτητικούς αλλά μπλαζέ επαναστάτες της Εποχής.

Και από τις δύο εκδοχές που εμφανίζονται με ανταποκρίσεις μπορεί κανείς να διασταυρώσει και να επιβεβαιώσει όλη τη σαπίλα αυτής της νοτιοαλβανικής “επανάστασης κλασικότητα του τύπου” όπως δεν διατάζει να την χαρακτηρίσει ένα πραγματικά ασύλληπτο σε θράσος απέναντι στα γεγονότα και στις αληθινές επαναστάσεις, άρθρο του “θεωρητικού” της Κόντρας παλιού Σακίτη και τώρα εκσυγχρονισμένου χοτζικού, Γιώτη.

Ας δούμε λοιπόν σ’ αυτό το φύλλο της Ν.Ανατολής την εκδοχή Κόντρας και Λιόντου και στο επόμενο φύλλο τη δεύτερη εκδοχή της Εποχής.

Ο Λιόντος μπεινοβγήκε στην Αλβανία μερικές φορές αναζητώντας μια επιβεβαίωση στην πράξη των επαναστατικών προσδοκιών όλου του ελληνικού επαναστατικού σурφетού.

Η αρχική του απογοήτευση στους Αγ. Σαράντα δεν τον επτόχε. Εκεί μέσα σε λίγες ώρες πρόλαβε να μιλήσει και με ανθρώπους “που συμμετείχαν στην επανάσταση και που είχαν αρχίσει να ταλαντεύονται και να αναρωτιούνται μήπως ήταν λάθος που έφτασαν μέχρι την ένοπλη εξέγερση” ενώ διαπίστωνε “την απομόνωση και την αποδιοργάνωση των κομμουνιστών στους Αγίους Σαράντα” (Κόντρα, 22 Μάρτη). Έτσι λοιπόν προχώρησε στην

Αυλώνα όπου δεν διέκρινε “ούτε υποψία τέτοιου προβληματισμού, αλλά αντίθετα μια αταλάντευτη αποφασιστικότητα” σε σχέση με το πρώτο ελάττωμα των Αγ. Σαράντα και “έναν σφριγηλό κομμουνιστικό πυρήνα με εκατοντάδες άτομα γύρω του με δραστήρια συμμετοχή στην επανάσταση” σε σχέση με το δεύτερο. Ο Αυλώνας σύμφωνα με τον απεσταλμένο της “Κόντρας” είναι το κέντρο της επανάστασης. Εδώ σύμφωνα με τον ίδιο “πριν ακόμα ξεσπάσει η ένοπλη εξέγερση, το προλεταριάτο και η φτωχολογιά της Αυλώνας δημιούργησαν τα πρώτα σπέρματα της αυτοοργάνωσής τους. Καθιερώθηκε να γίνονται δύο μεγάλες λαϊκές συνελεύσεις την ημέρα στην πλατεία Φλαμουρτάρι. Μία στις 9 το πρωί και μία στις 5 το απόγευμα”.

Αυτές οι συνελεύσεις είχαν λίγο ατονήσει αλλά πάντως συνέχιζαν να είναι μαζικές, ο Λιόντος μιλάει για 2, 3 χιλιάδες άτομα όμως ταυτόχρονα διαπιστώνει ότι μέσα από αυτές η Επιτροπή προσπαθεί να “αυτονομηθεί από τον επαναστατημένο λαό” και αναφέρει το εξής περιστατικό: “Η Επιτροπή είχε συναντηθεί το πρωί μ’ έναν βουλευτή του Μπερίσα, παραβιάζοντας την απόφαση της συνέλευσης για καμμία επαφή με τους ανθρώπους του Μπερίσα. Στην απογευματινή λαϊκή συνέλευση έχει φροντίσει να μη φέρει μικροφωνική εγκατάσταση, ώστε να μη μπορούν όλοι οι συγκεντρωμένοι να ακούν. Μόλις λοιπόν ανακοινώθηκε η συνάντηση ξεσηκώνεται από κάτω κύμα αποδοκιμασιών. Ξεχωρίζει ένας νεαρός άντρας που ρωτά δυνατά τα μέλη της Επιτροπής: “Πρώτον, ποιός σας εξουσιοδότησε να κάνετε αυτή τη συνάντηση ενάντια στις αποφάσεις της συνέλευσης, και δεύτερον τι συζητάτε;” Αυτά θα τα πούμε αύριο, του απαντούν από την Επιτροπή, “Και μεεις τι είμαστε εδώ, ηλίθιοι για να περιμένουμε πότε θα μας ενημερώσετε εσείς;” “ανταπαντά ο νέος. Η Επιτροπή τα μαζεύει και φεύγει, ενώ ο νεαρός εξακολουθεί να μιλά σε ένα κύκλο εκατό περίπου ανθρώπων”.

Ασφαλώς οι σοσιαλφασίστες του Χότζα με τη μορφή του σοσιαλιστικού και του “κομμουνιστικού” κόμματος που κυριαρχούν απόλυτα στις επιτροπές δεν περιμέναν καμιά λαϊκή συνέλευση για να αποφασίσουν τι θα κάνουν στο διπρόσωπο κεντρικό πολιτικό παιχνίδι που παίζουν ερήμην αυτής της καθυστερημένης μάζας που ξεσηκώσαν. Γι’ αυτό φαίνεται ο Λιόντος περιμένει μια νέα σύγκρουση, μια νέα επανάσταση μέσα στην επανάσταση που πρόφτασε φαίνεται τόσο γρήγορα να εκφυλιστεί ώστε ο κόσμος να γιουχάρει για χειραγώγηση και εξαπάτηση τους εκπροσώπους που πριν λίγες μέρες διάλεξε! (αν διάλεξε).

Ο Λιόντος λοιπόν δεν κάμπτεται και ββαιώνεται ότι κάτι τέτοιο πρέπει να συμβαίνει αφού όπως γράφει: “μετά από αυτή την επει-

σοδική συνέλευση, τη νύχτα που ακολούθησε, στην Αυλώνα ακουγόταν συνεχείς ριπές από Καλάσνικοφ, σαν μια επαναστατική συμφωνία, κάτι σαν πολυφωνικά αλβανικά τραγούδια, όπου ο ένας άρχιζε και ο άλλος απαντούσε. “Στέλνουν προειδοποίηση στην Επιτροπή” είπαμε στη συντροφίσα που μας φιλοξενούσε. Αυτή, χρόνια εργάτρια σε υφαντουργείο και με δραστήρια συμμετοχή στην επανάσταση, χαμογέλασε και κούνησε το κεφάλι της, συμφωνώντας με την εκτίμησή μας”.

Δεν είχε κανένα λόγο η “συντροφίσα” να χαλάσει το χατήρι του Λιόντου που περιμένει βάθαιμα της λαϊκής εξέγερσης (και που θα περιμένει για πολλές δεκαετίες ακόμα). Είναι πάντως γεγονός ότι η Επιτροπή του Αυλώνα έκανε μετά από λίγες μέρες κάτι πολύ χειρότερο από το να συναντηθεί με ανθρώπους του Μπερίσα: Αποφάσισε να χαιρετήσει τα ξένα στρατεύματα στην Αλβανία ενώ οι αλβανοί “κομμουνιστές”, η Κόντρα, οι άνθρωποι των συνελεύσεων, οι έλληνες “επαναστάτες” και όλοι αυτοί προεξοφλούσαν σε μια τέτοια περίπτωση ένοπλο παρατεταμένο λαϊκό αγώνα. Και όμως, μετά από αυτή την “προδοσία” της, η Επιτροπή έμεινε ανέπαφη και πανίσχυρη στη θέση της, όπως δεν ίδρωσε και το αυτί της Κόντρας που δίχως τύψεις δημοσίευσε, δίχως να την καταδικάσει, όλη αυτή την απόφαση της επιτροπής στο φύλλο...

Κι όμως στο φύλλο αριθ. 19 της 15 Μάρτη ο Λιόντος εκτιμούσε ότι: “Πρέπει να θεωρείται αραπάνω από βέβαιο ότι οι εξεγερμένοι Αλβανοί θα πολεμήσουν σκληρά, αν επιχειρηθεί στρατιωτική επέμβαση ενάντια στην επανάστασή τους. Γιατί μόνο τέτοιο χαρακτήρα θα έχει μια στρατιωτική επέμβαση και κανένα άλλο, γεγονός που καμμία προπαγάνδα δεν θα μπορούσε να κρύψει.” (Κόντρα 15 Μάρτη).

Ο Λιόντος πραγματικά κάνει απελπισμένες προσπάθειες να βρεί στην “επανάστασή” του κάτι περισσότερο από τα δύο αιτήματα που επαναλαμβάνονται ασταμάτητα - και μόνο αυτά - μονότονα εδώ και δύο μήνες από τις ανακοινώσεις, τις Επιτροπές Σωτηρίας, ακόμα και από τα στόματα των συντρόφων του “κομμουνιστών” δηλαδή των χειρότερων σοσιαλφασιστών της χοτζικής περιόδου. Τα αιτήματα είναι να φύγει ο Μπερίσα και να επιτραφούν στο λαό τα λεφτά που έχασε στις πυραμίδες. Γράφει λοιπόν ο Λιόντος (Κόντρα 15 Μάρτη) για τη συζήτησή του με τους συντρόφους “κομμουνιστές”:

“Στην παρατήρησή μας ότι μια κοινωνική επανάσταση όπως αναμφισβήτητα είναι αυτή που αναπτύσσεται σήμερα στην Αλβανία, δεν μπορεί να βαθύνει μόνο με αυτά τα αιτήματα, μας απαντούν ότι δεν είναι δυνατόν αυτοί σήμερα να θέσουν ζητήματα ανατροπής του καπιταλισμού” Επιμένει, όμως, ο απεσταλμένος της Κόντρας: “Μα δεν

εννοούμε σώνει και καλά αυτό, απαντάμε, αλλά τουλάχιστον μια σειρά κοινωνικά αιτήματα για τις τάξεις που πλήττονται από τη βαρβαρότητα και που δεν υποφέρουν μόνο από το σκάνδαλο των πυραμίδων”. Οι συνομιλητές μένουν ψυχροί στις ικετευτικές απαιτήσεις του Λιόντου. Δε δίνουν αυτοί, οι απαίσιοι σοσιαλφασίστες, ούτε ένα πόντο, ούτε για τα μάτια στους συμπαραστάτες τους μικροαστούς της Αθήνας.

“Ο κόσμος αυτά βλέπει σήμερα, μας λένε, και εμείς δεν μπορούμε να βάλουμε παραπέρα αιτήματα”.

Ο Λιόντος και πάλι δεν το βάζει κάτω. Περιμένει εναγώνια ένα “ναι” στις αναζητήσεις του για ένα ελάχιστο ταξικό αίτημα των καταπιεσμένων, ένα “κάτι” που το διαθέτει όχι μόνο μια επανάσταση, αλλά ακόμα και το πιο ξεφτιλισμένο προδοτικό εργατικό συνδικάτο. Παίρνει λοιπόν συνέντευξη από τον Λουφτάρι Πετοσιάτι, Πρόεδρο της Επιτροπής του Αυλώνα, του κέντρου της “επανάστασης” και για την οποία Επιτροπή φαίνεται ότι έχει ξεχάσει όλη του την απογοήτευση του φύλλου αριθ. 20 της 22 Μάρτη (που περιγράψαμε παραπάνω), αφού φωτογραφίζεται στο φύλλο 21 αγκαλιασμένος με τον Πρόεδρο της Λουφτάρι. Ρωτάει λοιπόν τον Λουφτάρι ο Λιόντος: “Επειδή εμείς διαπιστώνουμε ότι η ελληνική κυβέρνηση έχει άλλες βλέψεις για την Αλβανία, ότι επιδοτεί επιχειρήσεις για οικονομική διεύθυνση στην Αλβανία, που εκμεταλλεύονται στυγνά τον αλβανικό λαό, θα ήθελα να ρωτήσω πώς βλέπετε εσείς αυτό το ζήτημα, ποιό είναι το οικονομικό πρόγραμμα της Επιτροπής, για τα δικαιώματα των εργατών” αλλά ο Λουφτάρι όχι μόνο μένει ασυγκίνητος όπως και οι προηγούμενοι και δε δίνει στο συνομιλητή του ούτε έναν πόντο αντιμιπηριαλισμού και αντικαπιταλισμού, αλλά τον εκτελεί ως εξής: “Εμείς δεν έχουμε πρόβλημα με τις επιχειρήσεις που έρχονται στην Αλβανία είτε είναι ελληνικές, είτε άλλες. Αυτό είναι το καπιταλιστικό σύστημα κι εμείς θέλουμε να έρθουν εδώ εταιρείες και να ανοίξουν δουλειές για τον αλβανικό λαό. Ο καπιταλισμός λειτουργεί κλασσικά με το νόμο του κέρδους και μεεις θέλουμε να μην έρχονται εδώ να επενδύουν με κέρδος 50-60% όταν στην Ελλάδα επενδύουν με 15-20%”.

Αυτό ήταν όλο. Αφηρημένη πρόταση για πιο λογικό ποσοστού του κέρδους, χωρίς να λένε λέξη για μέτρα υπέρ της αύξησης των μισθών πείνας των αλβανών εργατών.

Αυτή δεν είναι η τελευταία “εκτέλεση” του Λιόντου. Τα ίδια και χειρότερα έπαθε με τα όργανα της λαϊκής εξουσίας όπου είναι η μεγάλη ελπίδα κάθε μικροαστού που διψάει για επαναστατική λαϊκή βία, για λαϊκές πολιτοφυλακές κ.λπ. κ.λπ. Άλλωστε αυτό είναι που έκανε τα Εξάρχεια να ονειρευτούν για λίγες εβδομάδες: τα όπλα, τα καλάνικοφ, οι ριπές της φτωχολο-

γιάς. Νάχεις όμως 1 εκατομμύριο όπλα, νάχεις επανάσταση, και να μην έχεις λαϊκή πολιτοφυλακή δεν γίνεται.

Κι όμως γίνεται. Κι αυτό δεν χωράει στο μυαλό του Λιόντου. Που διαμαρτύρεται εντονότατα στο φύλλο 21: “Η συντριβή του παλιού κρατικού μηχανισμού και η οικοδόμηση νέων οργάνων λαϊκής εξουσίας είναι όρος για το βάθεμα της επανάστασης, που όμως σήμερα δεν κατανοείται στους κόλπους των αλβανών επαναστατών”. Και λίγο παρακάτω εκρήγνυται: “Μια χούφτα τσογλάνια του Μπερίσα τρομοκρατούν τη νύχτα το κέντρο της αλβανικής επανάστασης (τον Αυλώνα) και η Επιτροπή δεν οργανώνει τον κόσμο να τους αντιμετωπίσει, αλλά προσπαθεί να αναστατήσει την αστυνομία, σύμφωνα με όλους τους νόμους του κράτους και με την άδεια της κυβέρνησης Φίνο!”. (φύλλο 21).

Στα φύλλα της Κόντρας στις 15 και 22 του Μάρτη ο Λιόντος διαμαρτυρόταν για την έμφαση που έδιναν οι συνομιλητές του στο φαινόμενο του πλιάτσικου ενώ ο ίδιος έκρινε μικρές έκτασης που ο συχνά το κάλυπτε σαν επαναστατική πράξη του λαού απέναντι στο καθεστώς Μπερίσα και τους αστούς μπερισικούς. Όμως στην ανταπόκριση της 29 του Μάρτη διαπιστώνει ότι: “Εδώ και μέρες έχουν σταματήσει τα οργανωμένα νυχτερινά μπλόκα από τους επαναστάτες της Αυλώνας. Αυτό έδωσε τη δυνατότητα στους μπερισικούς (συμμορίες της μαφίας και άνδρες της πρώην μυστικής αστυνομίας) να κινούνται ανενόχλητοι τα βράδια. Οι λίγοι αστυνομικοί που ντύθηκαν με πρόταση της Επιτροπής (αλλά και έγκριση της κυβέρνησης Φίνο) και που, όπως δηλώνουν όλοι “είναι τίμια παιδιά του λαού” δεν μπορούν φυσικά να αντιμωποτίσουν τις πάνοπλες συμμορίες... οι αστυνομικοί αυτοί είναι σίγουρα αντιμπερισικοί, η παρουσία τους όμως κάθε άλλο παρά προωθεί το βάθεμα της επανάστασης”. Και ο απεσταλμένος της “Κόντρας” δεν διστάζει να πετάξει χύμα την αλήθεια: “Δεν αποτελούν λαϊκή πολιτοφυλακή, αλλά δυνάμεις του κράτους, αποκομμένες τις επαναστατημένες μάξες...” και να κλεισίσει με φρίκη: “Το γεγονός είναι ότι 7 η ώρα το βράδυ η Αυλώνα μοιάζει έρημη πόλη. Λίγοι διαβάτες περπατούν γρήγορα, σχεδόν τρέχουν να κλειστούν στα σπίτια τους. Μια πόλη που οι κάτοικοί της είναι πάνοπλοι, μια πόλη που λευτερώθηκε μόνη της και άναψε τη σπίθα της επανάστασης σ’ όλο το Νότο, μοιάζει εδώ και μέρες πολιορκημένο κάστρο”.

Τι λένε γι’ αυτό οι επαναστατικές επιτροπές και το “Κ.Κ” Αλβανίας; Λένε ότι είναι αντίθετοι στη δημιουργία κανούργιων οργάνων εξουσίας γιατί: “Θα πρέπει να ανασταθούν οι παλιοί μηχανισμοί της αστυνομίας και του στρατού,

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ ΔΙΑΛΟΓΟΣ-ΑΠΑΤΗ

συνέχεια από τη σελ. 6

παρόν πίσω γιατί αντιδρά έντονα ο ελληνικός σοβινισμός μέσα από την επιστολή των "32" οπότε, η κυβέρνηση αναγκάζεται να λέει ότι Έλληνες και Τούρκοι σοφοί δεν θα συναντηθούν).

Έτσι ανατίθεται στην Ευρώπη όχι ο ρόλος του αληθινού μεσολαβητή διαιτητή, αλλά ο ρόλος του "έντιμου ταχυδρόμου" που απλώς μεταφέρει τις θέσεις της μιας επιτροπής "σοφών" στην άλλη.

Όμως το βασικό στοιχείο του αντιευρωπαϊκού χαρακτήρα του διαλόγου βρίσκεται στο καινούργιο ελληνικό βέτο στην απελευθέρωση του τέταρτου χρηματοδοτικού πρωτοκόλλου για την Τουρκία, δηλαδή στην συνεχιζόμενη προσφορά στους ισλαμοφασίστες, του ισχυρότερου επιχειρήματός τους σε βάρος της Ενωμένης Ευρώπης.

Είναι δυνατό λοιπόν μια τέτοια προσέγγιση με μια τέτοια πρόθεση να αποτελεί αληθινό άνοιγμα ειρήνης προς την Τουρκία; Όχι. Είναι αδύνατο. Μια τέτοια προσέγγιση είναι προσέγγιση με τις φιλοπόλεμες φασιστικές δυνάμεις της Τουρκίας σημαίνει στρατηγική όξυνση με την Τουρκία.

Αν δηλαδή η κυβέρνηση Λαλιώτη - Σημίτη σταθεροποιήσει τον Ερμπακάν στην Τουρκία, αυτό θα σημαίνει τελικά εμφύλιο στην Τουρκία ανάμεσα στον ισλαμοφασισμό και τη δημοκρατία, και δυνάμωμα του ελληνικού σοβινισμού στο Αιγαίο και στην Κύπρο αλλά και δυνάμωμα του ελληνικού φασιστικού αντι-δυτικισμού. Αυτό φαίνεται πιο καθαρά με το ΡΚΚ. Οι ίδιοι άνθρωποι που βγάζουν τώρα τη γραμμή της προσέγγισης, οι ίδιοι ακριβώς καλούν τον Οτσαλάν στην Ελλάδα δηλαδή δυνάμωσαν ένα ΡΚΚ που έχει σαν στόχο το διαμελισμό της Τουρκίας και τη ρωσική και συριακή επίθεση στην Τουρκία από το Νότο

Ταυτόχρονα το δυνάμωμα του Ερμπακάν σημαίνει δυνατότητα της Ρωσίας να διεισδύσει παράλληλα και στις τρεις χώρες, Κύπρο, Ελλάδα αλλά και Τουρκία. Έχουμε γράψει κατ'επανάληψη ότι η ύφεση με την Τουρκία σε αυτή την περίοδο είναι απαραίτητη για την εγκατάσταση των ρωσικών S-300 στην Κύπρο. Αν οι S-300 εγκατασταθούν σε ατμόσφαιρα ελληνοτουρκικής όξυνσης όχι μόνο η Τουρκία των στρατηγών, αλλά και η Δύση σύσσωμη θα στραφεί ενάντια στην εγκατάσταση τους και ενάντια στη Ρωσία κατηγορώντας την σαν εμπρηστή του πολέμου. Οι S-300 λοιπόν χρειάζονται προσωρινή ελληνοτουρκική ύφεση και φιλορώσικη κυβέρνηση Ερμπακάν στην Τουρκία.

Δεν είναι λοιπόν τυχαία όλη αυ-

τή η ολόπλευρη αβάντα στην ειρήνη - απάτη που παρέχουν αυτόν τον καιρό οι πράχτορες της Ρωσίας. Έτσι όχι μόνο ο ευρωπαιοφανής και ψευδοειρηνόφιλος Συνασπισμός αλλά και το ψευτοΚΚΕ έχει προσχωρήσει στην γραμμή του διαλόγου, της προσέγγισης, της ελληνοτουρκικής φιλίας κ.λπ. Εννοείται ότι το ψευτοΚΚΕ φροντίζει να δηλώνει σε κάθε ευκαιρία ότι υποστηρίζει την προσέγγιση όσο αυτή στρέφεται ενάντια στα αμερικανο-νατοϊκά σχέδια.

Πάνω σ'αυτή την πλατφόρμα ταξιδεύουν οι Θεοδωράκης - Λιβανελί, πάνω σ'αυτήν δυνάμωνει η λεγόμενη διπλωματία των πολιτών, όπου αδελφοποιούνται οι εκατέρωθεν του Αιγαίου κνίτες, πάνω σ'αυτές στήνουν τις συγκεντρώσεις τους τα "Δίκτυα" και τα "μέτωπα της Λογικής" ενάντια στους εξοπλισμούς, πάνω σ'αυτήν στήνεται η αντίστοιχη προσέγγιση των δύο κοινοτήτων στην Κύπρο.

Ειδικά γι'αυτήν την τελευταία οι επερχόμενες συναυλίες και άλλες τελετές "ειρήνης" που την προετοιμάζουν θα καλύπτουν το θόρυβο των ερπυστριών των εκσκαφών που θα προετοιμάζουν το στήσιμο των S-300 στο νησί. Να λοιπόν με ποιό άψογο τρόπο το περσινό προβοκατόρικο καλοκαίρι των μοτοσυκλετιστών του Κρεμλίνο προετοίμασε το φετεινό καλοκαίρι της προβοκατόρικης "Ειρήνης".

Πραγματικά παρακολουθούμε μια από τις αριστουργηματικότερες παραστάσεις της ρώσικης διπλωματίας.

Αυτή την παράσταση πρέπει όσο μας περνάει από το χέρι να την χαλάσουμε. Αλλά δεν πρέπει να την χαλάσουμε έτσι όπως επιχειρούν τα λυσασαμένα σοβινιστικά σκυλιά, οι "32" και όποιος άλλος. Αυτοί είναι καταδικασμένοι γιατί ο λαός μας και ο τούρκικος λαός θέλει την ειρήνη. Σκυλιά σαν τους "32" μπορούν άλλωστε εύκολα να καθυσηχαστούν έως ότου το αφεντικό τους, η ρώσικη διπλωματία, τα λύσει και τ'αφήσει τρέξουν για να δαγκώσουν στο επόμενο κυνήγι της αλεπούς. Εμείς οι δημοκράτες και ειρηνόφιλοι διεθνιστές πρέπει να χαλάσουμε αυτή την τελετή "ειρήνης" αποδείχοντας αρχικά τον ασυνεπή, μεσοβέζικο και αντιφατικό χαρακτήρα της και ύστερα την φιλοπόλεμη φασιστική της ουσία. Πρέπει να προτείνουμε τη δικιά μας γραμμή ειρήνης για όλα τα ζητήματα στο Αιγαίο και στην Κύπρο και που συνοψίζονται χοντρικά στο ότι το Αιγαίο είναι ελληνοτουρκική θάλασσα στο ότι από την Κύπρο πρέπει να μείνουν μακριά και οι δύο εθνικισμοί ελληνικός και τούρκικος και ότι το ειρηνικό μέλλον και των δύο χωρών βρίσκεται στην πολιτικο-στρατιωτική τους σύνδεση με την Ενωμένη Ευρώπη.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

- * Θέμα αυτών των *επισημάνσεων*, ένας μεγάλος ιστορικός του δέκατου ένατου αιώνα, ένας γερμανός στοχαστής, που κάνει ακόμα και σήμερα, εκατό τριάντα χρόνια από το θάνατό του, τους Έλληνες εθνικιστές να ανατριχιάζουν στο άκουσμα του ονόματός του.
- * Ο λόγος, για τον Jakob Philipp Fallmerayer, εξ αιτίας της πρόσφατης δημοσίευσης ενός βιβλίου για τον άνδρα και το έργο του.
- * Πρόκειται για την πολύ καλή εργασία, της ιστορικού Έλλης Σκοπετέα: *Φαλμεράυερ, τεχνάσματα του αντίπαλου δέους* (εκδόσεις ~~ΕΜΕΛΙΟ~~), εργασία στηριγμένη στο αρχείο του γερμανού λόγιου, την οποία χρησιμοποιούμε - και παραπέμπουμε - εδώ, για να γνωρίσουμε περισσότερο τις απόψεις του Φαλμεράυερ
- * Παιδί φτωχής αγροτικής οικογένειας, ο τελευταίος, γεννιέται σε ένα χωριό του Τιρόλου, το 1790. Σπουδάζει νομικά, ιστορία, κλασική φιλολογία και ανατολικές γλώσσες. Στην αρχή εργάζεται ως καθηγητής λυκείου. Τακτικό μέλος, στη συνέχεια της Ακαδημίας Επιστημών του Μονάχου, επίτιμος διδάκτωρ στο πανεπιστήμιο της Τιβίγγης και τακτικός καθηγητής τέλος στο πανεπιστήμιο του Μονάχου.
- * Περιοδεύει για συλλογή υλικού, τρεις φορές στα Βαλκάνια και τη Μέση Ανατολή (για δέκα περίπου συνολικά χρόνια).
- * Συμμετέχει στην επανάσταση του 1848 και εκλέγεται πληρεξούσιος Μονάχου στη Συνέλευση της Φραγκφούρτης και στο Κοινοβούλιο της Στουτγκάρδης. Για την πολιτική δράση του εξορίζεται δύο χρόνια στην Ελβετία. Πεθαίνει το 1861.
- * Βασικά έργα του: η *Ιστορία της αυτοκρατορίας της Τραπεζούντας*, η *Ιστορία της χερσονήσου του Μωρέως*, οι *Αλβανικές μελέτες*, και τα *Αποσπάσματα από την Ανατολή*. Όλα αμετάφραστα, (εκτός του πρώτου) στα ελληνικά.
- * Ας δούμε όμως ορισμένες από τις ιστορικές απόψεις του.
- * Το πρώτο χτύπημα της αρχαίας Ελλάδας είναι, για τον Φαλμεράυερ, η ήττα της Αθήνας από τη Σπάρτη.
- * Λόγω της έκβασης του Πελοποννησιακού πολέμου, ολόκληρο το βάρος της αρχαίας ελληνικής κληρονομιάς περιέρχεται στη Σπάρτη, τη Δημοκρατία της πράξης ή των "στρατιωτών", που συνέτριψε την Αθήνα, τη Δημοκρατία της θεωρίας ή των "σοφών"...Καταστροφή συγκρίσιμη, δεν έχει δει ποτέ ο κόσμος ούτε πριν ούτε μετά, από κανένα καθεστώς.
- * Το δεύτερο χτύπημα, έρχεται από τη Ρώμη: *Ανήθικη, αδίστακτη, ακόρεστη, αλαζών, φριχτή*, εκείνη. *Εξαιτίας των ιδιοτήτων αυτών, οι υπόδουλοι Έλληνες ξεχνούν πλέον όχι την δυνατότητα της ελευθερίας, όπως στην προηγούμενη φάση, αλλά την ίδια την σημασία της λέξης ελευθερία*. Μια κυριαρχία όμοια με την ανάσα της πανούκλας.
- * Το τρίτο χτύπημα, το δίνουν οι Γότθοι του Αλάρικου. *Η έκταση της καταστροφής είναι ανυπολόγιστη και έρχεται η στιγμή να αποχαιρετίσουμε για πάντα την Πελοπόννησο και την αρχαιότητα*.
- * Και στη συνέχεια τα τελευταία και αποφασιστικά χτυπήματα: ο οσλάβικος και ο αλβανικός επικοισμός.
- * Από τα μέσα του έκτου αιώνα, αλληπάλληλα κύματα Σλάβων άρχισαν να κατεβαίνουν ορμητικά από τον Βορρά και να σαρώνουν ό,τι έβρισκαν στο δρόμο τους, χωρίς να συναντούν καμιά αντίσταση, μέχρι που τελικά κατέκλυσαν και την τελευταία γωνία του ελλαδικού χώρου και η κάθοδός τους συνεχίστηκε ως τα τέλη του δέκατου αιώνα.
- * Οι Αλβανοί - που ακολουθούν - ολοκλήρωσαν το έργο που είχαν αρχίσει οι Σλάβοι πριν από αυτούς, και μάλιστα με αποτελέσματα πολύ πιο έκδηλα.
- * Λίγο - πολύ, αυτές οι απόψεις του Φαλμεράυερ, είναι γνωστές στο σύγχρονο Έλληνα αναγνώστη, μέσα από προηγούμενες αναφορές στο έργο του.
- * Ας δούμε όμως ορισμένες άλλες πλευρές της σκέψης του Φαλμεράυερ, που πρωτοπαρουσιάζει η Σκοπετέα.
- * Σημαντικό ενδιαφέρον έχει η κρίση του για τη Ρωσία.
- * Πιστεύει για αυτή, ότι παρά τις όποιες προσωρινές ήττες της, παραμένει αήττητη και καταγγέλει ότι η *Δύση κωφεύει και αδιαφορεί, κατά το συνήθιστό της, εκεί που αντίθετα θα έπρεπε να καταπιαστεί να μάθει την ρωσική ψυχή ως τις πιο μύχιες πτυχές της*. Μια ψυχή που έχει μείνει εν πολλοίς *απαράλακτη ανά τους αιώνες*.
- * Στη Ρωσία πιστεύει πως πραγματοποιήθηκε η σύνθεση της *σλαβικής υπομονής, της βυζαντινής υστεροβουλίας και της μογγολικής ωμότητας*. Θεωρεί δε τη ρωσική "ιδέα", το αντίθετο της επανάστασης, που η Δύση ενσαρκώνει.
- * Η Ρωσία είναι ο τελευταίος λαός που τον γεμίζουν ακόμα νεανικές απαιτήσεις από την ζωή, σε μια εποχή που οι άλλοι λαοί θέλουν την ησυχία τους. Φαίνεται μεθυσμένος από την άγρια δύναμή του, σε μια εποχή που οι άλλοι έχουν ζήσει τη ζωή τους κι είναι κουρασμένοι.
- * Το πνεύμα του Βυζαντίου ζεί και βασιλεύει και κατά τα φαινόμενα είναι αθάνατο. Η Ρωσία και ορθοδοξία είναι στενά συνυφασμένες μ' αυτό το πνεύμα.
- * Για το Βυζάντιο, θεωρεί πως *τίποτε δεν ανακάλυψε και τίποτε δεν δημιούργησε*. Μονάχα *ξέχασε, κατέστρεψε, έθαψε και έπνιξε*. Το Βυζάντιο θα στέκει στον αιώνα τον άπαντα ως *σύμβολο της ανικανότητας, της δειλίας, και της βαθύτερης ηθικής κατάπτωσης*.
- * Το ορθόδοξο Βυζάντιο, σε εποχή που τα πάντα γύρω του κινούνταν, *μπόρεσε να βρει, και να κρατήσει για πάντα, το μυστικό της απόλυτης ακινησίας και να επιτύχει την κατάπνιξη όχι μόνο κάθε αλλαγής, αλλά και κάθε επιθυμίας για αλλαγή, σε εκκλησία και κράτος*.
- * Η αντίθεση παρουσιάζεται με δύο τρόπους: *είτε ως αντίθεση Βυζαντίου - Δύσης, είτε ως αντίθεση ορθοδοξίας (ή και Ισλάμ) και δυτικού χριστιανισμού*. Στην πραγματικότητα πρόκειται για *όψεις του ίδιου νομίσματος*.
- * Για την Αλβανία γράφει ότι *είναι η χώρα της βραχείας σκέψης, η αποθήκη της φυσικής δύναμης, η χώρα που δεν θα υπακούσει εκούσια ούτε στον εαυτό της ούτε σε άλλους*. Η Αλβανία είναι το στοιχείο που πάντα αρνείται, και όπου η αναρχία και η ανομία είναι θα λέγαμε η ψυχή και η ανάσα της.
- * Για τους Τούρκους και το κράτος τους, είναι σίγουρος ότι θα έρθουν τελικά κοντύτερα στα δυτικά ήθη, εις πείσμα των ουλεμάδων και των δερβίσηδων. Διότι έχουν κατανοήσει ότι η σωτηρία τους εναπόκειται σ' εκείνο το "μυστηριώδες Κάτι", που είναι ο ευρωπαϊσμός.
- * Για το Ισλάμ πιστεύει, πως είναι γνήσιο ανατολικό προϊόν, *εχθρός κάθε τέχνης, κάθε κοινωνικότητας, εγγυητής της ακινησίας, της δουλείας του νου*.
- * Όσον αφορά τέλος, τους νεοέλληνες, τους γκραικοσλάβους και αρναούτηδες ορθόδοξους υπηκόους του ελληνικού κράτους, τους σύγχρονους βυζαντινούς, είναι ιδιαίτερα

συνέχεια στη σελ. 6

ΝΕΟΧΙΤΛΕΡΙΚΟΣ ΑΞΟΝΑΣ

συνέχεια από τη σελ. 1

κή συνεργασία: «Το Ιράν, η Κίνα και η Ρωσία, είναι τρεις σημαντικές χώρες σε μία στρατηγική περιοχή του κόσμου. Έχουμε τεράστιες πλουτοπαραγωγικές πηγές και δυνατότητες στον πολιτικό, οικονομικό και βιομηχανικό τομέα. Μέσω μιας τριμερούς συνεργασίας μπορούμε, όχι μόνο να καλύψουμε ο ένας τις ανά-

γκες του άλλου, αλλά και να προωθήσουμε την ευημερία της περιοχής» (Ελευθεροτυπία, 8/5). Η ανθρωπότητα μπαίνει πλέον σε μία νέα φάση. Σε μία φάση όπου εμφανίζεται ξανά ισχυρός ο αντίστροφος άξονας Βερολίνου-Τόκιο. Όλοι οι δημοκράτες πρέπει να αντιδράσουν αποφασιστικά σε αυτό το νεοχιτλερικό έκτρωμα που απειλεί να αιματοκυλήσει ξανά τον πλανήτη.

Τρομαχτική σημασία καταγγελία Γκλιγκόροφ

Είναι η πρώτη φορά που ένας βολκάνιος ηγέτης καταγγέλει ανοιχτά σαν ένα από τους βασικούς υπαίτιους της αστάθειας των Βαλκανίων τη Ρωσία. Σε συνέντευξή του στην ιταλική εφημερίδα Ρεμπουμπλικα ο Γκλιγκόροφ περιέγραψε τα Βαλκάνια σαν μια πυρτιδοποθήκη που μπορεί να εκραγεί οποιαδήποτε στιγμή.

Σύμφωνα με την εφημερίδα "Ελευθεροτυπία" της 5 του Μάη που μετέφερε απόσπασμα της συνέντευξης ο Γκλιγκόροφ υποστηρίζει ότι "τη σταθερότητα της περιοχής υπονομεύουν οι εθνικισμοί, η νέα επιρροή της Μόσχας, και οι βλέψεις των ισλαμικών χωρών".

Πρόκειται για μια τρομαχτική σημασία δήλωση από τον εκπρόσωπο του μικρότερου βολκανικού κράτους που αντιστέκεται εδώ και χρόνια στο ασφυκτικό σφιχταγκάλιασμα της Μόσχας. Αυτό έχει εκδηλωθεί είτε έμμεσα, μέσα από την ελληνική και τη βουλγάρικη πίεση, είτε άμεσα

μέσα από την απαίτηση της Ρωσίας να απομακρυνθεί το στρατιωτικό απόσπασμα του ΝΑΤΟ από τη Δημ. της Μακεδονίας και την επίσης άμεση απαίτηση να ενταχθεί η χώρα στο "ορθόδοξο τόξο". Σε αυτή την απαίτηση ο Γκλιγκόροφ απάντησε με τη φράση "όχι, ευχαριστώ" όπως είχαμε γράψει σε προηγούμενο φύλλο της Νέας Ανατολής. Ασφαλώς η Ρωσία είχε κάθε λόγο να επιδιώξει τη δολοφονία του πριν 3 χρόνια, πράγμα που σχεδόν αποδείχτηκε από τις ανακρίσεις που ακολούθησαν και από τις διαρροές του μακεδονικού υπουργείου εσωτερικών.

Τώρα ο από τύχη επιβιώσας Γκλιγκόροφ ανταποδίδει το χτύπημα στο ακόμα πιο επώδυνο, πολιτικό επίπεδο. Η Δημοκρατία της Μακεδονίας είναι η πιο μικρή βολκανική χώρα αλλά διαθέτει το πιο μεγάλο δημοκρατικό κύρος σε όλα τα Βαλκάνια. Μια τέτοια καταγγελία δε θα περάσει απαρατήρητη.

Επισημάνσεις

συνέχεια από τη σελ. 6

κουστικός και ωμός:

- * Διασώζοντας από το ναυάγιο μια επανάσταση (του '21), την οποία προκάλεσαν Ρώσοι και διεκπεραίωσαν Αρβανίτες, οι ευρωπαίοι μονάρχες παραχώρησαν την ζωή, όχι σε ένα κράτος, αλλά σε ένα "απόσπασμα" (Fragment), που στερούνταν τα στοιχειώδη μέσα για την επιβίωσή του. Η άνευ προηγουμένου δυτική γεναιοδωρία οφειλόταν στους φιλέλληνες.
- * Οι Ελλαδίτες πρέπει να περιοριστούν στα αγροτεμάχια τους και στις ανάγκες της εμπορικής τους δραστηριότητας, γιατί είναι ανίκανοι για οτιδήποτε περισσότερο. Στρατιώτες δεν είναι (έχουμε πάντα να κάνουμε με τη γνωστή δελιγία των Βυζαντινών), ούτε και λαός κατακτητών, κι ας ονειρεύονται την Πόλη και την Αγία Σοφία. Το μυστικό τους είναι "η ξένη δύναμη και η Αποκάλυψις του Ιωάννου".
- * Η Ευρώπη δεν πρέπει να περιμένει από τους Ελλαδίτες, τίποτε μεγαλύτερο απ' ό,τι είναι σε θέση, έχοντας έστω τις καλύτερες προθέσεις, να κατορθώσουν με τις αλυσίδες της ορθόδοξης εκκλησίας.
- * Η ελληνική αλαζονεία είναι εξ ορισμού αντιδυτική, κληρονομημένη από το Βυζάντιο. Πτωχολαζονισμός, για την ακρίβεια, που στις συνθήκες της νέας Ελλάδας παρεκτρέπεται εύκολα προς την επαιτεία.
- * Οι Ελλαδίτες, λατρεύουν τους Ρώσους, μισούν τη Δύση και είναι οι πιο φανατικά ορθόδοξοι σε όλα τα Βαλκάνια. Χωρίς να έχουν επιτύχει τίποτε, χωρίς να έχουν δώσει τίποτε, θέλουν πάντα να παίρνουν, και οι στριγγές κραυγές για χρήμα αντηχούν ακατάπαυστα. Η Ελλάς είναι ένα απέραντο άσυλο, όπου κανένας δεν δουλεύει, όλοι κλέβουν, όλοι απλώνουν τα χέρια προς τα παράθυρα για ελεημοσύνη.
- * Η Σκοπετέα, προς τιμή της, παρουσιάζει για πρώτη φορά στην Ελλάδα, αρκετές πλευρές της σκέψης του γερμανού ιστορικού. Ασφαλώς αυτές τις διεισδυτικές τοποθετήσεις του Φαλμεράιερ για τις βολκανικές εθνότητες δε θα πρέπει κανείς να τις πάρει σαν αιώνιες κατάρρες που βαραίνουν πάνω του. Τα ίδια έθνη που κάποτε έπαιξαν έναν αντιδραστικό ρόλο, αργότερα έπαιξαν έναν προοδευτικό ρόλο. Αυτό ισχύει και για το ελληνικό. Κάθε έθνος έχει μεσα του, δύο πλευρές που αντιπαλεύουν, που αντιστοιχούν στις αντίπαλες τάξεις του. Η δύναμη του Φαλμεράιερ είναι που συνέλαβε το τερατώδες, στην εποχή της γέννησης των βολκανικών εθνών, ιδιαίτερα των ορθόδοξων. Αυτό το τερατώδες επανέρχεται σήμερα με ορμή, στα γερατεία τους.* Τα αποσπάσματα που παραθέσαμε, πιστεύουμε ότι θα κάνουν το Φαλμεράιερ, περισσότερο μισητό στο σύγχρονο έλληνα εθνικιστή, καθώς θα μάθει, ότι αυτός που αμφισβήτησε τη φυλετική του συνέχεια με τους αρχαίους Έλληνες, υπήρξε - επιπλέον - αταλάντευτος ευρωπαϊστής, φανατικός αντιρώσος και αντιορθόδοξος και φιλότουρκος.
- * Σκέτο τέρας δηλαδή, στα μάτια του Κνίτη και του Χρυσουγίτη.
- * Εκτός δε των άλλων, είναι και τρομερά επίκαιρος. Γι' αυτό εξ άλλου κι αυτό το μικρό αφιέρωμα.
- * Για να σκάσουν οι εχθροί μας.

Οι σοβινιστές της "Β. Ηπείρου" και ο ΣΥΝ

Ο Οβίδιος έκανε λιγότερες μεταμορφώσεις από το ΣΥΝ, μιας και ο τελευταίος όταν μιλάει το πρωί σε αντιεθνικιστές της Αριστεράς λέει ακριβώς τα αντίθετα από αυτά, που ανακοινώνει το βράδυ σε σοβινιστές της Δεξιάς.

Όλοι έχουμε γίνει μάρτυρες του ψεύτικου αντισοβινισμού, αντιεθνικισμού του ΣΥΝ τα τελευταία χρόνια αλλά τέτοιο θράσος να στέλνει αντιπρόσωπο στην κεντρική εκδήλωση της ΕΝΒΗ (Ενωση Νέων Βορείου Ηπείρου) είναι πρωτοφανές. Έτσι, μαζί με το γνωστό φασίστα σμήναρχο Βρακά, που είχε παραβιάσει τον εναέριο χώρο της Αλβανίας και είχε ρίξει προκηρύξεις, βρέθηκε ο Ψαλιδόπουλος σαν εκπρόσωπος του ΣΥΝ, όταν μάλιστα στην κεντρική ομιλία ο πρόεδρος της ΕΝΒΗ (Καραπάνος) δήλωσε ανάμεσα στ' άλλα: «Με τη δύναμη του Θεού και τις ευχές του Σεβαστιανού α-πό ψηλά, προχωρούμε δυνατά για να κάνουμε το όραμα πράξη. Μια Βόρειο Ήπειρο όμορφη, πλούσια, δυνατή, ελληνική, όπως ήταν στους αιώνες» (η υπογράμμιση δική μας). Είναι ηλίου φαεινότερο ό-

τι μόνο για αντιεθνικισμό και αντισοβινισμό δε μπορεί να μιλάει ο ΣΥΝ.

Αλλά αν μάθουν τι είπε ο Ψαλιδόπουλος σαν εκπρόσωπος του ΣΥΝ, θα τρίζουν τα κοκάλια των αγωνιστών της αριστεράς που έδωσαν τη ζωή τους στις εξορίες και στις φυλακές. Αντιγράφουμε από το σχετικό άρθρο της εφημερίδας της ΕΝΒΗ:

«Αυτό που μας ενώνει τόνισε ο κύριος Θεόδωρος Ψαλιδόπουλος, εκπρόσωπος του Συνασπισμού, είναι ο ελληνισμός είναι το έθνος το οποίο μπορεί να πάει μπροστά, με τις προσπάθειες όλων και ξεπερνώντας τις διαχωριστικές γραμμές. Τα παιδιά από τη Βόρειο Ήπειρο συνέχισε, μας έκαναν περήφανους και δακρύσαμε όλοι από τη συγκίνηση όταν κυμάτισε στο υψηλότερο βάθρο η ελληνική σημαία. Ο κύριος Ψαλιδόπουλος χαρακτηριστικά είπε ότι αυτό που μας ενώνει είναι: το τραγούδι "Έχω μια αδερφή/κουκλίτσα αληθινή/τη λένε Βόρειο Ήπειρο/τη αγαπάω πολύ" παράλληλα με τον "ύμνο στην Ελευθερία"».

συνέχεια από τη σελ. 4

καθαρισμένοι από τους ανθρώπους του Μπερίσα και στελεχωμένοι από τα τίμια παιδιά του λαού!! Γιατί συμβαίνει αυτό; Γιατί έχουν τη γνώμη ότι η μεγάλη πλειοψηφία των αξιωματικών του στρατού και της αστυνομίας (πλην της μυστικής αστυνομίας και των ειδικών δυνάμεων) είναι πατριώτες και παιδιά του λαού, αφού ανδρώθηκαν επί εποχής Εμβέρ Χότζα και ο Μπερίσα δεν πρόλαβε να δημιουργήσει καινούργια στελέχη και να αντικαταστήσει τους παλιούς».

Να λοιπόν που ο άτυχος Λιόντος τα μαρτύρησε όλα. Προσπαθώντας να "βαθύνει την επανάσταση" και να πολεμήσει τους οππορτουνισμούς των συντρόφων του έβγαλε με δύο λόγια όλη τη μπόχα του χοτζικού πραξικοπηματισμού στο αέρα.

Να λοιπόν η λύση στο αίνιγμα. Η μεγάλη πλειοψηφία των αξιωματικών του στρατού και της αστυνομίας είναι πατριώτες και παιδιά του λαού. Δηλαδή είναι χοτζικοί. Πώς θα μπορούσαν λοιπόν αυτοί να πολεμήσουν μια εξέγερση που καθοδηγήθηκε από τους ίδιους; Πώς θα μπορούσαν να μη μοιράσουν ευχαρίστως τα καλάσνικοφ και τις σφαίρες σε έναν όχλο που θα γύριζε δεκάδες χρόνια προς τα πίσω την αλβανική και ίσως τη βολκανική ιστορία; Και παραπέρα: Πώς θα μπορούσαν αυτοί να εμπιστευθούν μετά στον όχλο καθήκοντα πολιτο-

φυλακής; Δεν θα κινδύνευαν μ' αυτό τον τρόπο να βρεθούν οι ίδιοι εγκλωβισμένοι στα δίχτυα των δυνάμεων που απελευθέρωσαν;

Γι' αυτό δεν έφτιαξαν καμιά πολιτοφυλακή. Και γι' αυτό προσπαθούν βήμα-βήμα να στήσουν τη δικιά τους αστυνομία. Η μάζα των θυμάτων από τις πυραμίδες, που πάει στις συνελεύσεις ελπίζοντας ότι θα πάρει τα λεφτά της πίσω, έχει όπλα, αλλά δεν πρέπει να αποχτήσει ποτέ ΟΡΓΑΝΩΣΗ. Αν αποχτήσει οργάνωση οι σοσιαλφασίστες θα κινδυνεύουν. Η ανυπαρξία λαϊκής πολιτοφυλακής είναι υποχρέωση αρχής για το νέο σοσιαλφασιστικό καθεστώς του αλβανικού Νότου και καθόλου οππορτουνισμός. Αν ποτέ σχηματιστεί κάποια μορφή λαϊκή πολιτοφυλακή αυτή θα είναι μόνο σε περιοχές και σε συνθήκες απόλυτης κυριαρχίας των χοτζικών. Μια τέτοια "λαϊκή" πολιτοφυλακή θα είναι απλά τάγματα εφόδου.

Αν στην νότια Αλβανία υπήρχε όχι μια παλλαϊκή επανάσταση, αλλά έστω μια ένοπλη παλλαϊκή εξέγερση δίχως "βάθεμα" αλλά με τόσα εκατομμύρια καλάσνικοφ ηχώρα αυτή θα ήταν η ασφαλέστερη του κόσμου από την άποψη της διαφύλαξης της ατομικής περιουσίας του λαού και το επαναστατικό κέντρο δε θα ήταν μια πολιορκημένη πόλη.

Και κάτι άλλο. Αν η χοτζική συμμορία ήθελε έστω και σαν φασιστική εξουσία να διαφυλάξει τις περιουσίες θα τα κατάφερνε. Αν οι

συμμορίες σήμερα διαλύσαν τη νότια Αλβανία και κάνουν σκεπτικιστές τους "επαναστάτες" των Αγ. Σαράντα ως προς την σκοπιμότητα της εξέγερσης, είναι γιατί οι συμμορίες των ληστών είναι τμήμα της πολιτικής εξουσίας του σοσιαλφασισμού και όχι βέβαια του Μπερίσα. Ο Μπερίσα είναι στο Βορρά και το πλιάτσικο στο Νότο. Αν ο Μπερίσα μπορούσε να κάνει δολιοφθορές τέτοιας έκτασης στο Νότο, θα είχε εκεί και την εξουσία. Αυτή η κνίτικη λάσπη για δολιοφθορές Μπερίσα στο Νότο περνάει σ' ανθρώπους που σκέφτονται ελάχιστα.

Φτάνει όμως ως εδώ με το Λιόντο και την Κόντρα του. Αυτό το ρεύμα είναι δίχως αληθινό πολιτικό κύρος γιατί έχει διαπράξει την κομμοκτομή όλων των μεταμορφώσεων στην ιστορία του κινήματος: Οι ίδιοι ακριβώς άνθρωποι από ασυναγώνιστοι φορμαλιστές του πιο ακραίου δήθεν σταλινισμού μετατράπηκαν σε μια νύχτα σε επικεφαλής ενός νέου αναρχικού ρεύματος. Σύμβολα και φράσεις άλλαξαν όλα μονομιάς.

Όμως μέσα στην μεταμόρφωση της Κόντρας παρακολουθεί κανείς την ίδια την παράλληλη μεταμόρφωση του χοτζικού στεγνού φασισμού σε δήθεν αποθέωση της αυθόρμητης λαϊκής επανάστασης.

Αυτό δίνει μια σχετική αυθεντικότητα στις πληροφορίες και τις εικόνας που έρχονται από αυτό το ρεύμα σε σχέση με το αλβανικό πραξικόπημα.

ΑΝΥΠΑΡΧΤΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

συνέχεια από τη σελ. 4

καθαρισμένοι από τους ανθρώπους του Μπερίσα και στελεχωμένοι από τα τίμια παιδιά του λαού!! Γιατί συμβαίνει αυτό; Γιατί έχουν τη γνώμη ότι η μεγάλη πλειοψηφία των αξιωματικών του στρατού και της αστυνομίας (πλην της μυστικής αστυνομίας και των ειδικών δυνάμεων) είναι πατριώτες και παιδιά του λαού, αφού ανδρώθηκαν επί εποχής Εμβέρ Χότζα και ο Μπερίσα δεν πρόλαβε να δημιουργήσει καινούργια στελέχη και να αντικαταστήσει τους παλιούς».

Να λοιπόν που ο άτυχος Λιόντος τα μαρτύρησε όλα. Προσπαθώντας να "βαθύνει την επανάσταση" και να πολεμήσει τους οππορτουνισμούς των συντρόφων του έβγαλε με δύο λόγια όλη τη μπόχα του χοτζικού πραξικοπηματισμού στο αέρα.

Να λοιπόν η λύση στο αίνιγμα. Η μεγάλη πλειοψηφία των αξιωματικών του στρατού και της αστυνομίας είναι πατριώτες και παιδιά του λαού. Δηλαδή είναι χοτζικοί. Πώς θα μπορούσαν λοιπόν αυτοί να πολεμήσουν μια εξέγερση που καθοδηγήθηκε από τους ίδιους; Πώς θα μπορούσαν να μη μοιράσουν ευχαρίστως τα καλάσνικοφ και τις σφαίρες σε έναν όχλο που θα γύριζε δεκάδες χρόνια προς τα πίσω την αλβανική και ίσως τη βολκανική ιστορία; Και παραπέρα: Πώς θα μπορούσαν αυτοί να εμπιστευθούν μετά στον όχλο καθήκοντα πολιτο-

φυλακής; Δεν θα κινδύνευαν μ' αυτό τον τρόπο να βρεθούν οι ίδιοι εγκλωβισμένοι στα δίχτυα των δυνάμεων που απελευθέρωσαν;

Γι' αυτό δεν έφτιαξαν καμιά πολιτοφυλακή. Και γι' αυτό προσπαθούν βήμα-βήμα να στήσουν τη δικιά τους αστυνομία. Η μάζα των θυμάτων από τις πυραμίδες, που πάει στις συνελεύσεις ελπίζοντας ότι θα πάρει τα λεφτά της πίσω, έχει όπλα, αλλά δεν πρέπει να αποχτήσει ποτέ ΟΡΓΑΝΩΣΗ. Αν αποχτήσει οργάνωση οι σοσιαλφασίστες θα κινδυνεύουν. Η ανυπαρξία λαϊκής πολιτοφυλακής είναι υποχρέωση αρχής για το νέο σοσιαλφασιστικό καθεστώς του αλβανικού Νότου και καθόλου οππορτουνισμός. Αν ποτέ σχηματιστεί κάποια μορφή λαϊκή πολιτοφυλακή αυτή θα είναι μόνο σε περιοχές και σε συνθήκες απόλυτης κυριαρχίας των χοτζικών. Μια τέτοια "λαϊκή" πολιτοφυλακή θα είναι απλά τάγματα εφόδου.

Αν στην νότια Αλβανία υπήρχε όχι μια παλλαϊκή επανάσταση, αλλά έστω μια ένοπλη παλλαϊκή εξέγερση δίχως "βάθεμα" αλλά με τόσα εκατομμύρια καλάσνικοφ ηχώρα αυτή θα ήταν η ασφαλέστερη του κόσμου από την άποψη της διαφύλαξης της ατομικής περιουσίας του λαού και το επαναστατικό κέντρο δε θα ήταν μια πολιορκημένη πόλη.

Και κάτι άλλο. Αν η χοτζική συμμορία ήθελε έστω και σαν φασιστική εξουσία να διαφυλάξει τις περιουσίες θα τα κατάφερνε. Αν οι

συμμορίες σήμερα διαλύσαν τη νότια Αλβανία και κάνουν σκεπτικιστές τους "επαναστάτες" των Αγ. Σαράντα ως προς την σκοπιμότητα της εξέγερσης, είναι γιατί οι συμμορίες των ληστών είναι τμήμα της πολιτικής εξουσίας του σοσιαλφασισμού και όχι βέβαια του Μπερίσα. Ο Μπερίσα είναι στο Βορρά και το πλιάτσικο στο Νότο. Αν ο Μπερίσα μπορούσε να κάνει δολιοφθορές τέτοιας έκτασης στο Νότο, θα είχε εκεί και την εξουσία. Αυτή η κνίτικη λάσπη για δολιοφθορές Μπερίσα στο Νότο περνάει σ' ανθρώπους που σκέφτονται ελάχιστα.

Φτάνει όμως ως εδώ με το Λιόντο και την Κόντρα του. Αυτό το ρεύμα είναι δίχως αληθινό πολιτικό κύρος γιατί έχει διαπράξει την κομμοκτομή όλων των μεταμορφώσεων στην ιστορία του κινήματος: Οι ίδιοι ακριβώς άνθρωποι από ασυναγώνιστοι φορμαλιστές του πιο ακραίου δήθεν σταλινισμού μετατράπηκαν σε μια νύχτα σε επικεφαλής ενός νέου αναρχικού ρεύματος. Σύμβολα και φράσεις άλλαξαν όλα μονομιάς.

Όμως μέσα στην μεταμόρφωση της Κόντρας παρακολουθεί κανείς την ίδια την παράλληλη μεταμόρφωση του χοτζικού στεγνού φασισμού σε δήθεν αποθέωση της αυθόρμητης λαϊκής επανάστασης.

Αυτό δίνει μια σχετική αυθεντικότητα στις πληροφορίες και τις εικόνας που έρχονται από αυτό το ρεύμα σε σχέση με το αλβανικό πραξικόπημα.

